PROLETARI DIN TOATE ŢĂRILE, UNIŢI-VĂ!

Scînteia

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

ANUL XXVI Nr. 3973 | Joi 1 august 1957 | 4 PAGINI — 20 BANI

REACTORUL ATOMIC ROMÎNESC A INTRAT ÎN FUNCŢIUNE

Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn
Tovarăşului GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ
Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Romîne
Tovarăşului CHIVU STOICA

Vă raportăm cu satisfacţie că, în urma efortului depus de muncitorii, tehnicienii, inginerii şi oamenii de ştiinţă de pe şantierul Centrului de Cercetări Nucleare, în colaborare cu specialiştii sovietici, azi, 31 iulie 1957, ora 15,53, reactorul atomic de 2000 Kw a intrat în funcţiune.

Lucrările continuă conform programului stabilit pentru atingerea puterii nominale.

COMITETUL PENTRU ENERGIA NUCLEARA
DE PE LINGA CONSILIUL DE MINIŞTRI

INSTITUTUL DE FIZICA ATOMICA
AL ACADEMIEI R. P. ROMINE

Cordialitate, sinceritate, prietenie, dragoste neţărmurită de viaţă şi dorinţă de pace — iată atîtea sentimente minunate ce însufleţesc zecile de mii de tineri din toată lumea sosiţi la Festival. Cît de puternic sînt redate asemenea simţăminte de această emoţionantă fotografie care a surprins laolaltă pe tînărul african Iozef Amuzy şi copila moscovită Elocika Avlasenko.

În întîmpinarea zilei de 23 AUGUST

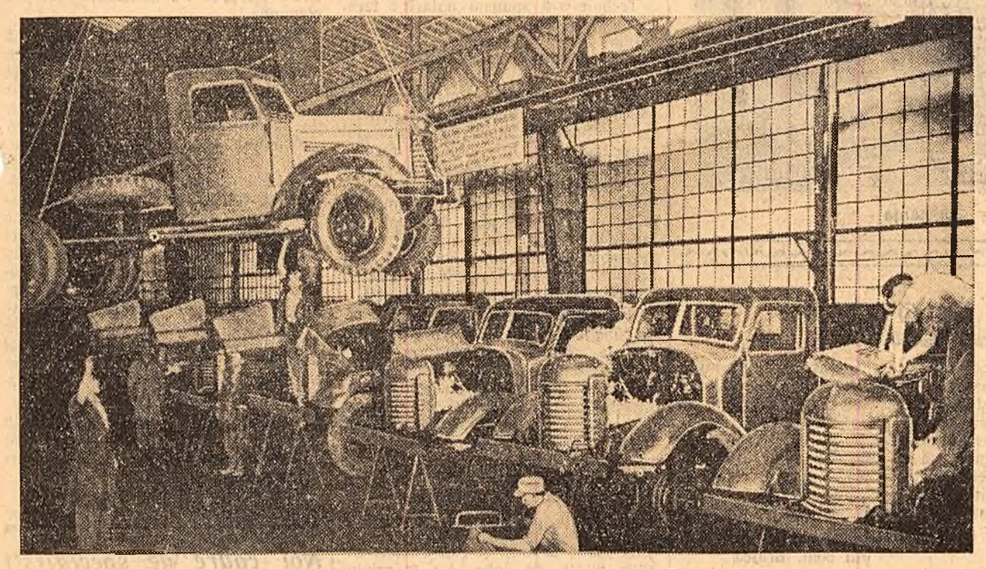

În aceste zile hala de montaj general a uzinelor „Steagul Roşu" din Oraşul Stalin cunoaşte o animaţie deosebită. În plină întrecere în cinstea zilei de 23 August, muncitorii de aici îşi depăşesc simţitor planul la montajul autocamioanelor.

În clişeu: Se execută ultimele lucrări la un nou lot de autocamioane.

(Foto: R. COSTIN)

Toate batozele să treiere din plin!

* *

165.000 tone grîu-secară livrate statului de gospodăriile de stat

În gospodăriile agricole de stat s-au treierat grîul şi secara de pe o suprafaţă de peste 200.000 ha. Gospodăriile agricole de stat au livrat statului peste 165.000 tone grîu-secară, ceea ce înseamnă aproape jumătate din producţia planificată.

Recoltele sînt deosebit de bogate. În regiunea Suceava producţia medie la hectar, de pe suprafaţa treierată pînă acum, este de 2.100 kg.; în regiunea Oradea 2.000 kg., iar în regiunile Bacău, Bucureşti şi Ploeşti este peste 1.900 kg. la hectar. Sînt numeroase gospodării agricole de stat care se mîndresc cu producţiile lor. Gospodăriile agricole de stat Piatra, Pietroşani şi Ivăneşti, regiunea Bucureşti, Secueni-Roman şi altele au obţinut de pe suprafaţa treierată producţii cuprinse între 2000 şi 2600 kg. la hectar. (Agerpres)

TREIERĂ DE ZOR

Îndată ce au terminat recoltatul păioaselor, colectiviştii din Lenauheim, regiunea Timişoara, au început treieratul. În brigada a doua, condusă de Ilie Gheorghe, s-au format două echipe de treieriş. Pînă mai zilele trecute brigada a treierat orzul de pe 20 ha., obţinînd 44.670 kg. boabe, şi grîul de pe 26 hectare, obţinînd 53.342 kg.

Şi celelalte brigăzi au obţinut succese la treieriş.

MIHAI PANDELE
coresp. voluntar

Batoze reparate de mîntuială la S. M. T.-Griviţa

SLOBOZIA (coresp. „Scînteii"). — Cu vreo lună şi ceva în urmă, pe situaţiile serviciului regional S.M.T. Bucureşti, S.M.T. Griviţa figura ca fruntaş la reparaţii.

Cine ar fi putut să pună la îndoială acest lucru cînd o comisie — formată din ing. mecanic Gheorghe Vintilă de la S.M.T.-Videle şi Gheorghe Ciocea, mecanic şef II de la S.M.T. Slobozia —întocmise şi semnase procese verbale care atestau că reparaţiile sînt terminate şi de bună calitate?

A început treierişul. Şi în loc să zumzăie batozele, zbirniie mereu telefoanele S.M.T.-ului. Inginerul Alexandru Răducanu, dispecerul staţiunii, umple mereu foi după foi cu note telefonice:

— Trimiteţi-ne urgent atelierul mobil, pentru că batoza e defectă — strigă tractoriştii şi batozarii aflaţi în diferite comune.

Personalul atelierului mecanic a intrat în panică. Mecanicii aleargă dintr-o comună în alta pentru a repara batozele despre care în procesele verbale stă scris c-au fost reparate înainte de campanie. În decada de la 10-20 iulie, din cele 15 batoze ale staţiunii n-au lucrat decît 8, dar şi acestea doar cîte 7-8 tone pe zi în loc de 14,5 tone cît au norma. Nici în decada următoare nu s-a realizat norma de lucru a batozelor.

Ce fel de recepţii s-au făcut de s-a ajuns la această situaţie? Inginerul mecanic şef Constantin Săbiescu şi mecanicul controlor Ion Curcă au închis ochii, lăsînd să se facă lucru de mîntuială; şeful de atelier Florian Păun a semnat procesele verbale de recepţie fără să vadă vreo batoză.

Cele mai mari necazuri le pricinuieşte faptul că grătarele de tobă de la jumătate din numărul batozelor n-au fost rectificate. Avînd mari denivelaţiuni, nu se poate realiza o apropiere corespunzătoare între ele şi şinele tobei. Din această cauză multe spice rămîn netreierate. Văzînd acest lucru, tractoriştii au căutat să stringă mai mult toba, fapt care a produs uzarea dinţilor de pe şinele tobei, iar aceasta duce la uzarea grabnică a şinelor de pe tobă şi impune schimbarea lor. Iată deci ce înseamnă lucru de mîntuială.

Batozele de la S.M.T.-Griviţa nu lucrează nici acum cu întreaga capacitate. Serviciul regional S.M.T. a trimis o nouă comisie care să constate isprăvile celor care au condus munca la reparaţii şi au făcut recepţia la acest S.M.T. Dar defecţiunile la batoze continuă, căci este greu să faci în cîteva ore, în toiul treierişului, reparaţiile care trebuiau făcute temeinic în cursul unui an întreg.

Se pune însă următoarea problemă: pînă cînd vor mai tolera organele regionale şi Direcţia generală S.M.T. din Ministerul Agriculturii şi Silviculturii lipsa de răspundere la executarea reparaţiilor?

Un deceniu de la apariţia în limba romînă a primului volum din „Capitalul"

Acum 10 ani, la 1 august 1947, a apărut în limba romînă primul volum al principalei lucrări a lui Karl Marx — „Capitalul". A fost pusă astfel la îndemîna cadrelor de partid, a activiştilor din diferite domenii ale economiei naţionale, a cercetătorilor şi oamenilor de ştiinţă, a intelectualităţii această operă nemuritoare care a revoluţionat concepţiile asupra societăţii omeneşti şi a pus socialismul pe o bază ştiinţifică.

Şi înainte de 23 August 1944, în adîncă ilegalitate, comuniştii au avut posibilitate să cunoască „Capitalul". Ediţii incomplecte, rezumative, au apărut în Editura Sociologică, în publicaţiile „Bluze albastre", „Lumea nouă". Odată cu apariţia primului volum integral, s-a început publicarea ediţiei complecte a „Capitalului".

Primul volum din „Capitalul" a apărut în 3 ediţii, însumînd 125.000 exemplare. S-a editat apoi cîte o ediţie din volumul II—50.000 exemplare, volumul III, partea I-a—35.000 exemplare şi volumul III, partea a II-a — 20.000 exemplare.

Paralel cu publicarea „Capitalului", în Editura de stat pentru literatură politică au apărut în zeci de mii de exemplare şi alte lucrări ale lui Karl Marx.

„Cum se respectă planul de punere în funcţiune a construcţiilor"

Tărăgăneala în construcţii aduce daune economici

Ca şi în anii trecuţi, în ţara noastră se înfăptuieşte în acest an un important program de investiţii. Realizarea întocmai a planului de investiţii înseamnă darea în funcţiune la termen a noilor capacităţi de producţie în industrie, a locuinţelor muncitoreşti, a clădirilor social-culturale, a construcţiilor pentru agricultură.

Acum, după ce au trecut şapte luni din acest an, se pune întrebarea: „Cum se respectă planul de punere în funcţiune a construcţiilor?". În legătură cu aceasta, ziarul nostru deschide o anchetă în cadrul căreia sînt invitaţi să-şi spună cuvîntul conducători de şantiere, de întreprinderi şi trusturi de construcţii, muncitori, tehnicieni şi ingineri constructori, directori de întreprinderi beneficiare ale investiţiilor, preşedinţi ai comitetelor executive ale sfaturilor populare etc.

Publicăm azi primul răspuns la ancheta noastră:

ANCHETELE „SCÎNTEII"

Pentru dezvoltarea uzinei noastre, în ultimii ani s-au alocat, prin bugetul statului, fonduri de investiţii importante. Cea mai mare parte a acestor fonduri au fost destinate construirii unei noi secţii de superfosfaţi. Importanţa acestei noi construcţii este extrem de mare. Intrarea ei în funcţiune asigură dublarea producţiei de îngrăşăminte de superfosfaţi pe care întreprinderea noastră le livrează agriculturii.

Potrivit prevederilor planului de stat, această secţie trebuia să-şi înceapă activitatea încă din cursul trim. IV al anului trecut. Dar acest termen nu a fost respectat. Anul acesta, s-a stabilit din nou ca ea să intre în producţie în cursul trimestrului III. Dar aşa cum se desfăşoară în prezent lucrările de construcţii şi montaj, se poate afirma că nici la acest termen secţia nu va intra în funcţiune.

De ce se tărăgăneazăarea în funcţiune a acestei noi secţii, în care statul a investit zeci de milioane de lei?

Cauzele sînt multiple. Una din cauze o constituie predarea cu întîrziere a documentaţiei tehnice de către proiectantul general, IPROCHIM-Bucureşti. Deosebit de aceasta, unele proiecte şi documentaţii au fost predate incomplecte de către proiectant. Aceasta a dus la unele întîrzieri în executarea lucrărilor pe şantier, căci pentru fiecare caz în parte a fost nevoie să vină proiectantul pentru a da soluţia pe teren. Aşa a fost cazul cu luminatorul depozitului de superfosfaţi, a cărui soluţie, nefiind cuprinsă în proiectul iniţial, a fost dată apoi cu mare întîrziere, ceea ce a dus la amînarea executării acestei lucrări cu aproape două luni.

Principala cauză trebule căutată însă în modul nesatisfăcător în care s-au desfăşurat lucrările de construcţii pe acest şantier. Cu totul nejustificat au fost întîrziate lucrările de construcţii la depozitul de apatite, hala de fabricaţie şi depozitul de superfosfaţi. Chiar şi în prezent lucrările de construcţii se desfăşoară în ritm de melc. Mai mult, la unele din lucrări în semestrul întîi din acest an nu s-a mai înaintat aproape cu nimic. Şi data intrării în funcţiune a construcţiei se apropie vertiginos!

Ar mai fi de adăugat un lucru care după noi prezintă o deosebită importanţă. Despre ce este vorba? Se ştie că în etapa a doua se prevede a se construi cealaltă parte a depozitului de superfosfaţi, care cuprinde şi alte instalaţii. Datorită însă faptului că întîrzie terminarea construcţiei magaziei de materiale, nu se pot începe lucrările de demolare pe terenul unde urmează să se construiască această nouă parte din depozitul de superfosfaţi.

SPIREA DIACONU
director adjunct al uzinelor de îngrăşăminte chimice „Petru Poni" — Valea Călugărească

(Continuare în pag. II-a, col. 6-7)

O VESTE MARE: 5.141 kg. grîu la hectar!

Telegramă către un delegat la Festival

TIMIŞOARA (coresp. „Scînteii"). Aş vrea ca rîndurile de faţă să fie citite prima dată de tînărul Milivoi Pisarov. Cine-i acest tînăr? Este unul dintre tractoriştii secţiei Cociohat a gospodăriei agricole de stat din Beşenova Veche, regiunea Timişoara. Adresa lui actuală: Moscova-Festival. Deci...

Dragă Milivoi! Fii tare. Pe lîngă bucuriile mari încercate acolo, la Festival, primeşti una nouă. Ştii, se treieră grîul crescut de tine şi tovarăşii tăi. Iată-i pe fraţii Roja—Iosif, Eugen şi Ludovic — împreună cu tatăl lor Iosif — familie de tractorişti. Iată-i şi pe tovarăşii Ion Strîmbei, inginerul şef, Ion Arseni, organizatorul de partid, şi Hristu Dargoti, directorul gospodăriei; iată-i aici pe arie, lîngă cele trei batoze. Cu toţii încearcă emoţii mari. Curge grîu, potop de grîu, numai bob şi bob de aur, nu alta. Este recolta de pe cele 110 ha. lucrate de voi. Cît iese la ha? Bucură-te! Voi aţi realizat o producţie record: 5.141 kg. grîu la hectar. Aţi făcut deci să capete un înţeles nou vechea zicală: „Bănatu-i fruncea"!

...Cu siguranţă că despre acest succes vei povesti festivaliştilor — comsomolişti din Kazahstanul deşelenit, dimitrovişti bulgari, tineri prieteni care lucrează pe ogoarele Italiei, Franţei, Americii Latine...

Povestea recordului e o poveste adevărată a muncii biruitoare.

...Seceta de anul trecut continua să se mentină. Acolo unde avea să fie semănat grîul, tractoriştii făcuseră arătura la o adîncime de 27 cm. — cum hotărîse inginerul Strîmbei. Înainte de semănat au executat patru grăpări şi trei discuiri. Muncă nu glumă! La 25 septembrie au semănat. Şi astfel, sămînţa născută pe terenurile şi în laboratoarele staţiunii de experimentare I.C.A.R.-Lovrin, a luat calea rodului. Grîul a intrat în iarnă viguros, întărţit. Bine îngrijit şi ajutat cu anumite îngrăşăminte de întărire a rezistenţei paiului, creştea şi iar creştea, pînă a ajuns în pîrgă la 1,65 m înălţime, cu spicul cît vrabia. La recoltat, pădure de snopi. Peste 1.500 snopi pe un hectar. Şi iarăşi muncă şi muncă la strîns şi treierat, ca pîinea să ajungă la locul ei pe mesele celor ce muncesc.

Aşa a fost obţinut recordul ogoarelor bănăţene — 5.141 kg. grîu la hectar.

Legume şi fructe sub formă de pulbere

Praful de ouă sau laptele praf sînt alimente hrănitoare, bine cunoscute şi apreciate. Mai puţin cunoscută este posibilitatea de a obţine pulberi din legume şi fructe. Rezolvării acestei probleme îi închină eforturile sale un colectiv al Institutului de cercetări alimentare. Pînă la ora actuală, cercetătorii institutului au obţinut, în prima fază, pulbere din suc de vişine şi o pulbere de tomate. Cercetările sînt în curs în vederea rezolvării definitive a acestei probleme.

Prin obţinerea unor astfel de produse se urmăreşte ca prin simpla dizolvare a pulberii de fructe în apă să rezulte o băutură cu gust plăcut, hrănitoare şi răcoritoare.

Pulberea de mere, de pildă, va putea constitui un aliment valoros pentru copii şi pentru suferinzii de stomac.

Aceste produse vor avea o largă întrebuinţare în industria alimentară, la prepararea diferitelor articole de patiserie, la fabricarea îngheţatei (cu adausuri din fructe), la obţinerea unor concentrate din fructe şi amidon cu zahăr etc., ele putînd fi folosite în tot timpul anului.

Pulberea de tomate va înlocui cu succes bulionul, conţinînd, la fel ca şi alte pulberi de legume şi fructe, într-o formă concentrată, maximum de substanţe hrănitoare şi vitaminele respective.

Casa de cultură a minorităţii maghiare din Capitală

Pe strada Zalomit, raionul „Gh. Gheorghiu-Dej" din Capitală, a fost ridicată în locul unei clădiri vechi şi improprii, o frumoasă construcţie modernă, destinată Casei de cultură a minorităţii maghiare din Bucureşti.

Clădirea cuprinde o sală de spectacole, o sală de sporturi şi activităţi culturale, săli de repetiţie pentru formaţiuni artistice de teatru, cor, orchestră, dansuri şi balet pentru copii, bibliotecă etc.

Trustul de construcţii al Capitalei, întreprinderea nr. 2, urmează să termine lucrările în jurul datei de 7 noiembrie, în cinstea celei de a 40-a aniversări a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie. În prezent aci se execută lucrări de finisare.

Încă înainte de terminarea construcţiei va fi dată în folosinţă biblioteca.

Angajamentul a fost depăşit

Colectivul rafinăriei nr. 1 Ploeşti, muncind cu însufleţire în întrecere, a reuşit să-şi depăşească multe din angajamentele luate în cinstea zilei de 23 August. De la 1 ianuarie pînă la 25 iulie a.c. au fost produse 3.014 tone benzină peste angajamentul luat. La bitum angajamentul a fost de asemenea depăşit.

Pe aceeaşi perioadă de timp productivitatea muncii a crescut cu 5,61%, iar preţul de cost a fost redus cu 4,14%.

În fruntea secţiilor care au obţinut cele mai însemnate realizări în cinstea zilei de 23 August se află secţia de distilaţie primară.

MAXIM BUDILEANU
tehnician

Pentru şantierele de construcţii

TG. MUREŞ (coresp. „Scînteii").— Muncitorii fabricii de cărămizi şi ţigle „Mureşeni" s-au angajat ca în cinstea zilei de 23 August să fabrice peste prevederile planului 1.600.000 cărămizi şi 900.000 ţigle. Muncind cu însufleţire pentru realizarea angajamentelor, pînă în ziua de 27 iulie ei au dat peste plan 1.790.000 bucăţi cărămizi şi aproape 800.000 ţigle. Din cărămizile date peste plan se pot construi 99 case de locuit, compuse din 2 camere, bucătărie etc.

În semestrul I al anului curent, procentul de rebuturi la ţigle a fost redus cu 30 la sută faţă de aceeaşi perioadă a anului trecut. În această muncă însufleţită s-au evidenţiat în mod deosebit brigăzile conduse de tov. Bota Gheorghe şi Szekely Jozsef.

OAMENI AI ZILELOR NOASTRE

Mîini de aur

Lőrinczi Alexandru

Groful Haller Jénö hotărî să coboare la moară.

Trecuse mai bine de un ceas de cînd îşi răsucea nervos mustaţa: nu mai auzea zgomotul apei din vale. Pînă atunci şezuse tolănit în iatac, copleşit de căldura după-amiezii, alungindu-şi plictiseala fumînd trabuc după trabuc, lipăindu şi buzele groase la fiecare păhărel de coniac pe care-l trimetea pe gîtlej. Zvonurile casei de abia le auzea în această aripă a castelului.

Numai zgomotul apei căzînd în cupele morii urca mai tare pînă la el. Dar îi plăcea să-l audă, avînd astfel ştiri că pietrele se învîrt şi că din saci curge şi dijma lui. Numai că, în după-amiaza aceea, spre mijlocul ei, roata se opri. Se vede că se întîmplase o stricăciune şi că morarul îndreptase apa pe alt scoc.

Se sculă nemulţumit. Mai dădu pe gît o duşcă de coniac, îşi căută pălăria verde cu care se ducea uneori la vînătoare — îndeletnicire ce-i era mai mult neplăcută, deoarece trebuia să încalece şi să gonească pe coclauri — căută un baston şi porni pe picioarele groase şi crăcănate spre vadul morii. Altădată n-ar fi făcut poate acest drum. Dar nu trecuseră multe zile de cînd angajase un nou morar pe care i-l trimisese un unchi al lui de pe lîngă Grindeni, cu recomandarea că-l tare priceput. Îşi amintea chiar fraza din scrisoare „I s-a dus vestea — atîtea lucruri ştie să facă din lemn şi chiar din fier, încît sînt sigur că o să-ţi facă trebuinţă la multe. Moara o să-ţi meargă ca una cu aburi de la Viena".

Şi uite că moara stă. Să-i mai crezi pe oameni!

Cînd colo — ce să vezi? Moara, pur şi simplu, nu mai avea ce măcina. Morar o pusese aşa de bine la treabă încît îi trebuia timp pe jumătate ca să scoată dintre pietre o făină ca aurul. De altfel, morarul nici nu era acolo. Se dusese în sus, pe apă, să prindă peşte pe sub rădăcinile sălciilor. Îi trimiseseră vorbă pentru asta de la bucătăria boierească. Doar feciorul morarului, Alexandru, un băietan, şedea în bătătura din faţa morii şi meşterea la nişte bucăţi de lemn, folosind rindeaua şi celelalte scule ale lui taică-său. Groful voi să certe pe cineva, dar îşi dădu seama că nu prea avea pentru ce. Se uită din nou la copil.

— Dar tu ce faci acolo?

— Iaca, nişte jucării pentru surorile mele. Ele nu-şi pot face. Ieri am făcut şi un car, de ziceau oamenii că aş putea pune în el şi saci cu făină şi tărîţe. Acum le fac coveţi, lopăţele, ca să se poată juca mîine la cuptoarele pe care şi le-au făcut în mal.

Groful se apropie. I uă o covăţică: cît o farfurioară de ceai de la el de la castel. O cercetă pe toate părţile. Era într-adevăr făcută de o mînă de meşter. Mai ridică şi o lopăţică. Parcă le sculpta copilul. Aveau şi înflorituri la mîner.

— Auzi, spuse grofu încercînd zadarnic să-şi mlădieze gîtlejul ars de fum de tutun şi de băutură, am şi eu nişte fete. Sînt cît tine. Să le faci şi lor nişte jucării din astea. Cît poţi tu de frumoase. Şi să le aduci mîine la castel. Dar negreşit. Să-i spui lui taică-tu că am spus eu.

Morarul s-a întors spre seară. L-a găsit pe copil meşterind de zor. A aflat şi de comanda stăpînului. Copilul nu mai pridideа, aşa că i-a dat şi el o mînă de ajutor. A doua zi dimineaţă în cutiuţa în care îşi are fişa de pontaj un bileţel: să treacă după

TUDOR VORNICU

(Continuare în pag. II-a, col. 5-6)

UN NOU PRODUS — „PARASOLUL"

În laboratorul de cosmetice al Institutului de cercetări alimentare, tov. ing. Illea Ana Maria a stabilit de curînd procesul tehnologic de preparare a unui nou produs denumit „Parasol", care apără pielea împotriva acţiunii nocive a razelor solare. „Parasolul" ajută la bronzarea pielii, o fereşte de înroşirea şi arsurile care se produc de-obicei atunci cînd corpul este expus un timp mai îndelungat la soare.

Noul preparat, în formă lichidă, a intrat în producţie la fabrica „Cosmetica" şi va fi pus în vînzare prin magazinele de specialitate zilele acestea.

PROBLEMA OMANULUI ÎN DISCUŢIE LA LONDRA, CU DL. DULLES

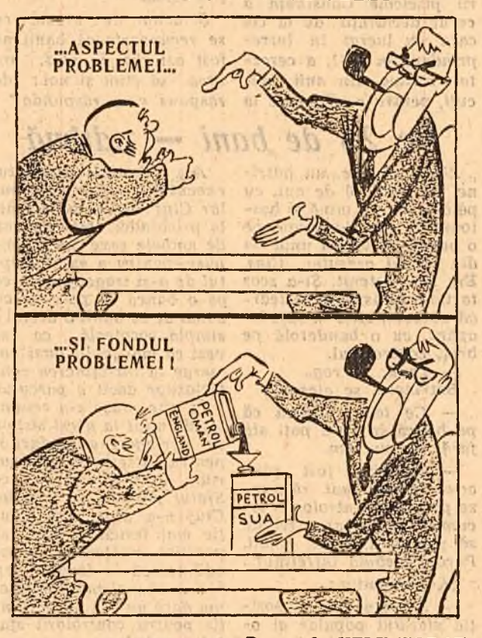

Desen de NELL COBAR

Pe marginea evenimentelor internaţionale

Cuvinte şi fapte

Primul ministru englez Harold Macmillan adresîndu-se la Londra membrilor Asociaţiei americane a juriştilor, a spus cu aplomb: „Anglia este singura mare putere care şi-a pus drept ţel să acorde independenţă tuturor ţărilor ce intră în componenţa imperiului său, pe măsură ce ele devin capabile să-şi conducă singure propriile lor afaceri... Atacurile împotriva aşa-zisului colonialism englez sînt nebuneşti şi răuvoitoare".

Salvele mitralierelor de pe avioane engleze, îndreptate asupra cetăţenilor Omanului, salutau istoricele cuvinte ale premierului englez...

Prieteni euratomici

Nu ştiaţi că la baza pieţei comune şi Euratomului stau relaţii de prietenie între state? V-o spune ziarul francez „L'Aurore": „Se cuvine să spunem acum ţării (după ratificarea tratatelor N.R.) ce trebuie să facă pentru a înfrunta dificultăţile de adaptare, inevitabile şi, poate, aspre, să spunem prietenilor noştri (euratomiştii vestgermani — N.R.) cum trebuie să se comporte pentru ca Franţa să nu aibă de regretat".

Aţi reţinut, nu-i aşa?

Mai întîi şi ntîi, această prietenie frăţească implică inerente „dificultăţi de adaptare". Al doilea, „dificultăţile de adaptare" vor fi, poate, aspre. Al treilea, dacă nu li se va spune prietenilor euratomişti vestgermani cum să se comporte, s-ar putea ca ei să nu ştie şi s-o la razna, ca în alte dăţi. Al patrulea, depinde de prietenii ei euratomici ca Franţa să nu şi regrete pasul...

Pe bună dreptate spun mulţi francezi că prietenia euratomică seamănă cu prietenia dintre Scufiţa Roşie şi lup.

Miroase a petrol

„În numele prieteniei Statelor Unite pentru Franţa şi a menţinerii influenţei franceze în Africa de nord — afirmă senatorul american John Kennedy — S.U.A. trebuie să intervină în conflictul franco algerian".

Sahara miroase a petrol. Prietenia aşişderea! Numai banii n-au miros.

VIAȚA DE PARTID

Comuniștii din comitetul de întreprindere să-și îndeplinească cu răspundere sarcinile

O gară mică, pe un bot de deal. Am coborît odată cu sutele de muncitori la uzinele metalurgice „Vasile Tudose" din Colibași.

...Iată-ne acum ajunși la sediul organizației de bază. Ne-am prezentat tov. Constantin Sbarcea, secretarul, și i-am spus care e scopul vizitei noastre.

— Vă interesează să aflați cum ne-am ocupat de îndrumarea comitetului de întreprindere? Da, e o problemă serioasă!

Apoi încăperea s-a cufundat în liniște. Răspursul mult dorit a venit cu întîrziere.

— Părerea mea este că tovarășii din comitetul de întreprindere se achită cu succes de sarcini. Concret însă, n-aș putea să vă spun cu ce se ocupă comitetul de întreprindere. O să vă spună tovarășul Rizescu, președintele comitetului de întreprindere.

— Bine, dar noi vrem să aflăm și cum ați sprijinit dumneavoastră comitetul de întreprindere?

— ?!

...Președintele, tov. Gheorghe Rizescu, membru de partid, ne-a privit binevoitor. Și el, ca și tovarășul Sbarcea, s-a gîndit mult, mult înainte de a răspunde.

— Nu-i cazul să ne lăudăm. Sîntem uzină tînără. Fiecare zi înseamnă griji noi. Le rezolvăm. Ne ocupăm de producție, de nevoile muncitorilor. E adevărat, multe nu le ducem chiar pînă la capăt. Insă despre activitatea depusă de sindicat să vorbească mai bine datele privitoare la producție. Am și eu aici situația producției, însă datele cele mai noi le obțineți de la tovarășul director...

— Bine, dar...?

...Nu răzbați cu una cu două la tovarășul director F. Maiorovici. Cu greu, dar pînă la urmă am reușit. A zîmbit cînd a auzit că ne interesăm de munca comitetului de întreprindere...

— Cifrele să vorbească, a spus el. Iată realizarea producției globale: martie — 127,8%, aprilie — 129%, mai — 125,4% și iunie tot cu depășire. In toate lunile o bună corelație. Cum am reușit aceasta? Să vă explic...

Și în fața noastră au început să danseze cifre mai mari sau mai mici, cifre întregi, procente, fracțiuni.

Secretarul organizației de bază, președintele comitetului de întreprindere, directorul pot prezenta oricînd o situație a îndeplinirii principalilor indici ai planului de producție. Cifrele oglindesc într-adevăr rezultate cu care s-ar putea mîndri multe întreprinderi din țară. Să vedem însă cum sînt realizate aceste cifre, condițiile în care muncitorii și tehnicienii uzinei muncesc pentru îndeplinirea planului.

> *...Realizarea sarcinilor planurilor economice de stat, dezvoltarea economiei naționale și, pe această bază, îmbunătățirea nivelului de trai al celor ce muncesc, depind în bună măsură de modul în care sindicatele, ca organizațiile de masă cele mai largi ale clasei muncitoare, acționează pentru creșterea conștiinței socialiste de clasă a oamenilor muncii și pentru atragerea lor tot mai activă la organizarea și conducerea producției, a economiei țării.*
>
> (Din Rezoluția plenarei C.C. al P.M.R. din 28 iunie—3 iulie 1957).

Asaltul

De mai multe luni, la uzinele „Vasile Tudose" din Colibași se petrece un fenomen destul de curios. In fiecare lună, cîte 10 și uneori chiar 15 zile o mare parte dintre muncitori nu lucrează și nici nu vin pe la întreprindere, sînt învoiți, stau acasă. Abia pe la sfîrșitul decadei a II-a a lunii, uzina începe să fremete zi și noapte. Acalmia dispare și zorul îi ia locul. Este perioada de „vîrf". In plus, conducerea uzinei cere și o „mică" depășire de plan, care să asigure... primele lunare.

„Asaltul" a devenit ceva obișnuit la uzinele „Vasile Tudose". Muncitorii, în schimbul învoirilor de la începutul lunii, trebuie să recupereze rămînerea în urmă prin eforturi și ore suplimentare (acestea depășesc cu mult aprobarea dată de minister lună de lună).

— Vrem să muncim ritmic pentru realizarea planului în tot cursul lunii, să nu fim obligați să ne spetim spre sfîrșit — spunea montatorul Alexandru Mihăilescu.

Se pune în mod firesc întrebarea: ce a făcut comitetul de întreprindere pentru a pune capăt muncii în asalt, pentru a asigura respectarea legilor cu privire la reglementarea orelor de muncă? Ce a făcut? Tovarășul președinte Rizescu a atras atenția directorului (pe un ton blajin, bineînțeles) că se încalcă „oarecum" legislația muncii, că lucrîndu-se mai multe ore suplimentare, uneori chiar și în zilele de repaus legal, se aduc daune atît producției, cît și sănătății muncitorilor. Au vorbit odată, de două ori, pînă cînd au renunțat, deoarece fiecare socotea în felul său că această încălcare a legislației muncii are și un aspect pozitiv. Cu cifrele de îndeplinire a planului se mîndrește doar și comitetul de întreprindere. chiar dacă uneori această paradă dezvăluie — așa cum s-a întîmplat în luna mai — că în primele două decade se realizează numai o treime din planul de producție, iar în ultima decadă restul.

Un subiect de mult uitat

Despre întrecerea socialistă, tov. Sbarcea, secretarul organizației de bază, este convins că se desfășoară cu succes, iar tov. director nu are nici o părere. Tov. Rizescu explică că decernarea drapelului de sector fruntaș la fiecare capăt de lună a produs un reviriment în muncă. Pe ce bază se fac asemenea afirmații? Se sprijină ele pe o situație reală?

— Acum, sincer vorbind, prea multe nu avem de făcut pentru întrecerea socialistă — spune tov. Haritonov, președintele comitetului de secție sindicală din sectorul 222. Ehei, cu totul alta ar fi situația dacă conducerea uzinei ne-ar asigura la vreme materialele necesare. Atunci să vezi întrecere socialistă! Atunci am lucra ritmic și calitatea producției ar fi mai bună. Acum, decernarea drapelului se face în mod formal.

Comitetul de întreprindere a uitat că în întrecerea socialistă pot conta ca obiective ridicarea calificării muncitorilor, răspîndirea experienței fruntașilor, îmbunătățirea organizării producției, lupta pentru economii etc.

In atelierul de bolțuri și axe, maistrul Dumitru Dobre a făcut un studiu amănunțit asupra procesului de producție și a adus serioase îmbunătățiri. El a organizat astfel fluxul tehnologic încît acum se obține o înaltă productivitate a muncii. S-au gîndit oare comitetul de întreprindere, biroul organizației de bază sau conducerea tehnico-administrativă a uzinei să extindă acest sistem de organizare a muncii? Ar fi nedrept să spunem că nu s-au gîndit; se mai gîndesc însă și acum...

Lanțul slăbiciunilor continuă

De mai multe luni, muncitorii de la uzinele „Vasile Tudose" citesc în ziare că în zeci și zeci de întreprinderi din țară muncitorii dezbat măsurile de îmbunătățire a sistemului de salarizare și normare a muncii. Un început a fost făcut și în această uzină. In luna aprilie s-au ținut consfătuiri pe grupe și secții sindicale, muncitorii au făcut aproape 200 de propuneri. Acestei probleme, astăzi, nimeni nu-i mai dă vreo importanță. Propunerile muncitorilor au rămas doar pe hîrtie.

Oamenii însă au la inimă grijile întreprinderii în care lucrează, nu le este indiferent cum se desfășoară munca. Și nu de puține ori, în consfătuirile de producție, ei au propus conducerii administrative, biroului organizației de bază, comitetului de întreprindere, o serie de măsuri menite să contribuie la o mai bună desfășurare a muncii, la mai buna folosire și întreținere a utilajului. Tot în cadrul consfătuirilor de producție, muncitorii au propus o serie de raționalizări.

Din păcate însă, multe propuneri bune nu se aplică. Neexistînd o evidență a acestora, comitetul de întreprindere nu poate urmări îndeplinirea lor de către conducerea administrativă. Așa se întîmplă că uneori muncitorii pornesc singuri la înfăptuirea lor. Iată, de pildă, ce s-a întîmplat cu propunerea tehnologului Lazăr Bocăneanu. El a propus să se confecționeze o serie de dispozitive care, aplicate la strung, reduc mult timpul de așchiere. Pentru inițiativa lui, tov. Bocăneanu a primit felicitările tovarășilor din conducerea uzinei. Nimeni însă nu s-a mai îngrijit ca propunerea tehnologului Bocăneanu să fie aplicată în mod organizat. După o așteptare îndelungată, muncitorii și-au confecționat singuri aceste dispozitive. Tov. Rizescu recunoaște că comitetul de întreprindere nu a făcut nimic pentru extinderea acestei inițiative. Sîntem de acord cu tovarășul președinte, mai ales că noi am mai aflat despre multe alte asemenea metode și propuneri prețioase, care contribuie la ridicarea productivității, aplicate de muncitori din proprie inițiativă, însă necunoscute și nesprijinite de comitetul de întreprindere.

De ce oare?

O mai bună colaborare între conducerea administrativă și comitetul de întreprindere ar duce la rezolvarea multor probleme spinoase existente încă în uzină. In privința colaborării, părerile sînt împărțite. Tovarășul F. Maiorovici este nemulțumit de activitatea comitetului de întreprindere care, chipurile, după cum spune el, lasă totul pe seama direcției. Cum?

— Mobilizările la consfătuirile de producție sînt făcute de șefii de secție, nu de către președinții comitetelor de secție sindicală. E mai sigur așa...

In loc să ajute la îmbunătățirea muncii sindicale din uzină, tov. Maiorovici, care are experiență în această muncă, deoarece timp îndelungat a avut sarcini de răspundere pe această linie, se substituie comitetului de întreprindere.

Nu de mult, fără să consulte comitetul de întreprindere, directorul întreprinderii a dat peste cap toate pregătirile de organizare a taberei de vară pentru copiii muncitorilor, cedînd vila unde se amenajase tabăra. A fost nevoie de intervenția unor organe din afara întreprinderii pentru ca vila să fie recăpătată pentru tabăra de vară.

— Parcă poți trece peste voința tov. director? — spune resemnat tov. Rizescu, președintele comitetului de întreprindere.

★

Dînd dovadă de birocratism și nepăsare, comitetul de întreprindere a neglijat să-și îndeplinească sarcinile sale cele mai importante.

Dacă comitetul de întreprindere de la uzinele „Vasile Tudose" din Colibași nu-și îndeplinește în întregime sarcinile nici în rezolvarea problemelor de producție, nici în ceea ce privește apărarea drepturilor muncitorilor și îmbunătățirea activității social-culturale, o mare vină o poartă biroul organizației de bază, comuniștii din uzină. Biroul organizației de bază nu a analizat niciodată activitatea membrilor de partid care își desfășoară activitatea în cadrul comitetului de întreprindere, nu le-a dat ajutor și nu i-a îndrumat în rezolvarea problemelor importante și multiple care stau în fața organizației sindicale.

CRISTEA MANTU
GHEORGHE RADEL

Orașele patriei: Constanța

Cititorii propun

● In cartierul C.F.R. Steaua și în blocurile din Bulevardul 1 Mai locuim multe familii de oameni ai muncii. Propunem Sfatului popular al raionului Grivița Roșie să înființeze un chioșc de difuzare a presei și un centru de răcoritoare în jurul Bufetului Vișina sau al stației I.T.B. Lainici, de pe linia tramvaiului 19.

Facem această propunere, deoarece piețele „7 Noiembrie" și Chibrit, unde se află mai multe chioșcuri de difuzare a presei și centre de răcoritoare, sînt situate la o prea mare depărtare de noi și de aceea pierdem multă vreme pînă ajungem să cumpărăm un ziar sau să bem un pahar cu sirop.

VICTOR IONESCU
tehnician

● Nu de multă vreme a luat ființă sanatoriul de copii din Valea Iașului, raionul Curtea de Argeș. E lucru știut că toți copiii sînt dornici de joc și distracții. Nici copiii din sanatoriul nostru nu fac excepție. Printre distracțiile lor preferate este și vizionarea de filme. Din păcate, filme nu le putem aduce, deoarece nu avem aparat de proiecție.

Propunem deci Ministerului Invățămîntului și Culturii să ne sprijine, dîndu-ne cuvenita aprobare pentru obținerea unui aparat de cinematograf pe bandă normală. Pe lîngă un tratament bun avem datoria să asigurăm acestor copii și un bogat program educativ.

S. THEODOR
funcționar

● De multă vreme drumul care leagă comuna Bratca de satul Șuncuiuș e lăsat în părăsire. Nisipul cărat acolo e măturat de vînt.

Și vara și toamna, cînd cad ploi dese, minerii din Șuncuiuș, ca și țăranii muncitori de prin preajmă, străbat anevoie drumul acesta.

Noi, locuitorii comunei Bratca, sîntem dornici să contribuim cu munca noastră la pietruirea șoselei. Și minerii din Șuncuiuș vor să ne dea ajutor. Numai bunăvoința noastră nu e însă de ajuns. Propunem deci Comitetului executiv al Sfatului popular al raionului Aleșd să dea atenție traducerii în viață a acestei dorințe și, împreună cu Sfatul popular al comunei Bratca, să ne dea ajutorul necesar ca să reparăm mai iute drumul care leagă satele noastre.

Un grup de țărani muncitori din com. Bratca

● In comuna noastră — Tătărani, raionul Tîrgoviște — aproape 900 familii sînt abonate la diferite ziare centrale. Nefiind organizată bine difuzarea de către organele P.T.T.R., noi primim ziarele cu grămada, la 3-4 zile odată. S-ar putea înlătura acest necaz dacă Direcția Regională P.T.T.R. Ploești ar studia posibilitatea transportării ziarelor de la Tîrgoviște spre comuna noastră cu autobusul I.R.T.A. care circulă pe acest traseu. In felul acesta am ajunge și noi să citim zilnic ziarul.

Un grup de țărani muncitori din comuna Tătărani

SPECTACOLELE DE AZI

TELEVIZIUNE: orele 19,00—19,10: Cronica actualității; orele 19,10—19,35 — Cu carul de reportaj prin Capitală: o vizită la Uzinele „Semănătoarea"; orele 19,35—21,00: „O carieră ratată" (film); Buletin de știri.

CINEMATOGRAFE: DANSEZ CU TINE — Patria, București, Grădina Progresul, 23 August (sală și grădină), Libertății (sală și grădină); O DATĂ IN VIAȚĂ — Republica, Moșilor (sală și grădină); INTR-UN CEAS BUN — Magheru, Infrățirea între popoare, Elena Pavel (sală și grădină); CAPITANUL DIN KÖLN — V. Alecsandri, I. C. Frimu (sală și grădină), Miorița; TILL BUHOGLINDĂ — Lumina, Vasile Roaită; NOAPTE DE CARNAVAL — Central, Alex. Sahia (sală și grădină), 1 Mai (sală și grădină); BĂTĂLIA DIN GOLFUL CALIACRA — Doina; N. GRIGORESCU, ȘI ILIE FACE SPORT — Maxim Gorki; 4 AUGUST, MUNȚII PIRINEI, PARADISUL CASTORILOR, O POVESTE DIN PĂDURE (desen animat), SPORTUL ROMÎNESC NR. 4/1957 — Timpuri Noi; DON JUAN — Tineretului; INFERNUL INGERILOR — Gh. Doja, Coșbuc (sală și grădină); VRĂJITORUL — Alex. Popov; VOCAȚIE — Grivița; STAN ȘI BRAN STUDENȚI LA OXFORD — Cultural, Popular; TRANDAFIRII LUI ALLAH — Unirea (sală și grădină), Olga Bancic (sală și grădină); INCOTRO? — C. David; O CARIERĂ RATATĂ — Flacăra; FIICA MEA TRĂIEȘTE LA VIENA — T. Vladimirescu (grădină); TRENUL MERGE SPRE RĂSĂRIT — Arta (sală și grădină); CIO CIO-SAN — Donca Simo (sală și grădină); IN TOIUL LUPTEI — Ilie Pintilie (sală și grădină); DIN NOU IMPREUNĂ — M. Eminescu; PASĂREA FURTUNII, complectare SCURTĂ ISTORIE — Volga; UN PICHET IN MUNȚI — N. Bălcescu (sală și grădină); OAMENI FĂRĂ IMPORTANȚĂ — Aurel Vlaicu; INĂLȚIMI — Alianța; FRUMOASELE NOPȚII — Boleslaw Bierut.

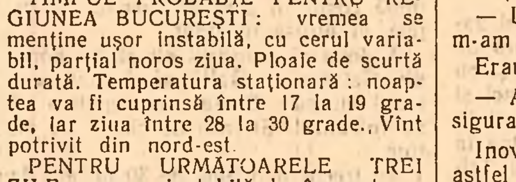

TIMPUL PROBABIL PENTRU REGIUNEA BUCUREȘTI: vremea se menține ușor instabilă, cu cerul variabil, parțial noros ziua. Ploaie de scurtă durată. Temperatura staționară: noaptea va fi cuprinsă între 17 la 19 grade, iar ziua între 28 la 30 grade. Vînt potrivit din nord-est.

PENTRU URMĂTOARELE TREI ZILE: vreme instabilă la început, cu averse de ploaie, apoi timp frumos și călduros. Vînt slab. Temperatura în creștere.

PENTRU URMĂTOARELE TREI ZILE IN ȚARĂ: la început vreme instabilă și cu averse locale, apoi în încălzire și uscată. Vînt din sectorul nord-est cu intensificări pe litoral. Temperatura în creștere. Maximele vor urca pînă la 34 grade în zona de șes.

Tărăgăneala în construcții aduce daune economiei

(Urmare din pag. 1-a)

Cum se explică această întîrziere în executarea lucrărilor de construcții? S-ar putea ca tovarășii din conducerea șantierului aparținînd grupului 6 construcții Valea Călugărească, din cadrul trustului 13 construcții, să încerce a invoca diferite motive. Nu cumva constructorii au dus lipsă de materiale și utilaje? Nu, nicidecum. Ei au dispus atît de materiale, cît și de utilaje. De multe ori chiar uzina noastră a sprijinit aprovizionarea șantierului cu unele materiale.

Trebuie s-o spunem hotărît: tărăgănarea construcției se datorește în primul rînd și înainte de orice slabei organizări a lucrărilor și a muncii pe șantier. Nu au fost precizate dinainte metodele de execuție și de organizare la punctele de lucru, conducerea șantierului apreciind că e mai bine să rezolve problemele atunci cînd ele se ivesc și nu din timp. Cum își închipuie conducerea șantierului că va termina lucrările cînd, în prezent, lucrează numai două treimi din muncitorii care ar trebui să muncească aici? Nu mai vorbim de faptul că pe șantier există o permanentă fluctuație de muncitori.

Nici pînă acum nu am primit un răspuns cert cu privire la data cînd vor da totuși în exploatare noua secție. Situația existentă în prezent pe șantier ne face să credem că tov. ing. Victor Graezer, conducătorul șantierului, ca și șeful grupului 6 construcții Valea Călugărească, tov. Daniel Tomescu, privesc termenul de dare în funcțiune ca pe ceva care se poate prelungi la infinit sub pretextul a fel de fel de cauze „obiective". Dacă ar fi să vorbim despre discuțiile purtate între uzina noastră și constructor, am avea multe de spus. Ne mărginim însă doar la cele de mai sus...

La întîrzierea terminării construcției a contribuit în mare măsură și faptul că uzinele „23 August" din București nu au respectat termenele de livrare a reactorului necesar noii construcții. Potrivit contractului încheiat anul trecut, reactorul trebuia livrat pînă la 15 octombrie. Noi am acceptat, deși inițial nu eram de acord cu acest termen. Dar tovarășii de la uzinele „23 August" nu s-au ținut de cuvînt.

Anul acesta, am încheiat un nou contract, cu termen la 30 aprilie. De data aceasta am primit asigurări ferme că reactorul ne va sosi la timp. Dar el ne-a fost trimis cu aproape două luni mai tîrziu. Din această cauză a întîrziat și montarea lui, care, potrivit contractului, trebuia terminată cu mai bine de 30 de zile în urmă.

Desigur că uzinele „23 August" au avut de întîmpinat unele greutăți din pricina proiectelor incomplecte sau soluțiilor date cu întîrziere de către proiectant. Dar în treacăt fie spus, credem că întîrzierea ține mult și de felul cum a privit uzina această comandă. Trebuie spus că, încă de cînd am încheiat contractul, uzinei furnizoare nu prea i-a „convenit" această comandă.

Socotim că a sosit timpul să se ia toate măsurile pentru grăbirea mersului lucrărilor de construcții și montaj, în vederea terminării în cursul acestui trimestru a noii secții de superfosfați, pe a cărei intrare în funcțiune s-a contat în elaborarea planului de producție al uzinei pe acest an. Constructorii și montatorii trebuie să considere că fiecare zi de întîrziere înseamnă circa 250 tone superfosfați mai puțin. Ca urmare, agricultura nu va putea primi la timp și în cantități sporite îngrășămintele de care are nevoie. Deosebit de aceasta — dacă avem în vedere faptul că noua secție va fi dotată cu utilaje mecanizate și moderne — intrarea ei în funcțiune va avea ca rezultat o creștere simțitoare a productivității muncii.

Fiecare nouă zi de tărăgănare în terminarea noii secții de superfosfați din uzina noastră aduce însemnate pagube economiei naționale.

Noi cadre de specialiști pentru agricultură

In aceste zile, cînd se strînge recolta și se pun bazele recoltei anului viitor, o nouă promoție de absolvenți ai institutelor de învățămînt superior agricol își începe activitatea în agricultură. După perioada de practică și după examenul de stat, au fost repartizați producției agricole 515 ingineri agronomi, 230 ingineri zootehniști, 163 ingineri horticoli, 142 medici veterinari, 90 ingineri mecanizatori agricoli, 44 ingineri hidroameliorator, 23 ingineri de măsurători terestre și 34 ingineri economiști.

O mare parte din noile cadre sînt repartizate gospodăriilor colective care au o suprafață de minimum 500 ha. Sute de gospodării agricole colective vor fi încadrate, după specificul producției, cu noi ingineri agronomi și zootehniști.

—o—

Studenții clujeni în gospodării de stat

CLUJ (coresp. „Scînteii"). — Aproape 1.000 de studenți și studente de la universitățile și institutele de învățămînt superior din Cluj au plecat în timpul vacanței de vară în gospodăriile de stat din regiunea Cluj, pentru a sprijini lucrările de întreținere a culturilor și strîngerea la timp și fără pierderi a bogatei recolte de cereale. Un mare număr de studenți de la universitățile „Victor Babeș" și „Bolyai" și de la institutele agronomic, politehnic și medico-farmaceutic au participat la executarea prașilelor, la seceriș, transportul păioaselor la arii și la alte lucrări în gospodăriile de stat Gherla, Lechința, Cuci, Cojocna, Cluj, Aiud și altele.

—o—

O întreprindere piscicolă fruntașă

CRAIOVA (redacția ziarului „Inainte"). — In urma unificării întreprinderilor de pescuit Bistrețu, Corabia și Zimnicea, a luat ființă întreprinderea piscicolă Corabia, o unitate puternică, în măsură să-și realizeze și chiar să-și depășească cu mult sarcinile de plan. De la începutul anului și pînă la 15 iulie planul de pescuit al întreprinderii a fost cu mult depășit. Intreprinderea a dat pentru consumul populației peste 300.000 kg. pește proaspăt.

Rezultatele cele mai bune le obține secția Nedeia, condusă de inginerul Marin Ciobanu. Numai din cadrul acestei secții se expediază zilnic cîte 8000—9000 kg. pește.

—o—

PE URMELE MATERIALELOR PUBLICATE IN „SCINTEIA"

„Iar ghea a!"

In ziarul „Scînteia" nr. 3900 și în alte două numere au fost criticate defecțiunile manifestate în aprovizionarea cu gheață a populației Capitalei.

Sfatul popular al Capitalei ne informează că în momentul de față toate fabricile de gheață lucrează cu capacitatea maximă de producție, iar unele unități comerciale de stat folosesc gheață naturală scoasă din siloz. Cum această măsură nu rezolvă totuși în întregime problema, sîntem informați — prin răspunsul adresat ziarului de către C.S.P. — că la data de 22 iunie a fost examinată la C.S.P., împreună cu delegații Sfatului popular al Capitalei, problema aprovizionării cu gheață a orașului. Ca urmare, C.S.P. a prevăzut în propunerile de plan pe 1958—1960 fondurile de investiții necesare construirii unei noi fabrici de gheață.

In același timp, s-au făcut Sfatului popular al Capitalei unele recomandări în vederea eliminării pe viitor a deficiențelor existente. Aceste recomandări privesc examinarea posibilităților de depozitare a unei cantități de gheață artificială la Halele Obor, la fabricile proprii și cele ale Departamentului Industriei Alimentare, precum și de gheață naturală (cu avizul prealabil al organelor sanitare). In vederea formării unor rezerve însemnate pentru anul 1958, precum și alte măsuri.

MÎINI DE AUR

(Urmare din pag. 1-a)

lucru pe la sindicat. Ce-or fi vrînd de la el? La amiază aproape să uite. Și-aduce aminte cînd pontează din nou.

— Păi bine frate, de două zile ți-am trimis vorbă să treci pe la noi — îl întîmpină cei de la sindicat.

— Uite c-am venit. S-a întîmplat ceva?

— Trebuie să te pregătești de drum. Te duci la Predeal pentru 21 de zile. Ți-am luat și bilet de tren.

— Ce să caut eu la Predeal?

— Cum ce să cauți? Pleci în concediu, să te odihnești. S-a hotărît să primești premiu pentru inovația pe care ai făcut-o — standul de probat armătura. Primești în același timp și concediu.

— Dar nu-i nici o inovație — spuse Lörinczi. Mi s-a spus că trebuie să fac standul, eu l-am făcut. E, cum se spune, o sarcină, asta-i munca mea. Ce, o să angajăm pe altcineva care să-mi facă treaba?

— Treaba e treabă, inovația e inovație. Nu vrei să înțelegi?

— N-aveți dreptate și pace. Sînt eu strungar, sînt...

— Păi stai, tocmai aici e povestea. Dumneata, Lörinczi, trebuia să faci partea de strungar, cînd colo, ce-am aflat? Că și proiectul cu calcule, și schițele, totul e făcut de dumneata. Asta-i treabă de inginer și nu de strungar. Așa că noi am terminat discuția, ai aci premiul, pleci în concediu. Vorbele sînt de prisos. Noi nu te-am chemat să te tocmești aici. Și-apoi, am aflat că pregătești o nouă inovație. La Predeal o să ai timp să te gîndești în liniște.

Alexandru Lörinczi a ieșit în curtea atelierelor. Ținea în mînă biletul de tren și ordinul de plată cu care trebuia să treacă pe la casierie. Tot nu pricepuse bine cum e cu inovația. Să fie al dracului dacă se gîndise vreodată la bani, la concediu, cînd o făcuse! Cu cîte inovații de-astea sînt la el în cap, tot să stea în concediu, la Predeal. Dar dacă a acceptat de data asta, n-o să mai primească în viitor.

Au mai trecut cîțiva ani.

Iar dacă ai să stai de vorbă cu Alexandru Lörinczi ai să afli că de la prima inovație — cea cu concediul — a mai făcut cîteva.

— Cîte?

— Ce, parcă le țin minte? Vreo 20... Poate mai multe.

Unele nu poartă numele său. Dar și asta are o pricină. Pe tovarășii lui, care se îndoiau de succes cînd le vorbea despre ele, îi făcea să gîndească împreună cu el, îi îndemna să se aplece pe planșa de desen, să calculeze odată cu el. Lucrau cu el la perfecționarea aparatelor, căci el nu-i slăbea nici o clipă. După zile și zile de muncă aștepta nerăbdător răspunsul lor.

— Lörinczi, știi că ai dreptate, m-am gîndit și eu... Se poate face.

Erau clipe fericite ale muncii lui.

— Ai dreptate Lörinczi. Merge cu siguranță!

Inovatorul Lörinczi îmbunătățea astfel randamentul celor mai complicate mașini, construia el însuși altele complect noi, fie că era vorba de rodarea conurilor, de dispozitive pentru tăiat inele de etanșeitate cu cap divizor și de cîte altele.

Bine, veți întreba, cum se poate ca un simplu strungar să reușească să facă toate acestea? La locul ei întrebarea, însă comunistul Alexandru Lörinczi, copilul de morar de la Cetatea de Baltă, nu s-a mulțumit să se folosească numai de îndemînarea și priceperea cu care-l înzestrase natura. Implinise 40 de ani cînd s-a înscris să învețe. Patru ani la rînd, seară de seară, după orele de muncă, el n-a lipsit nici un minut de la cursurile la care a învățat să proiecteze și să calculeze, îmbogățindu-și mereu cunoștințele.

Profesorii lui se pot mîndri cu ajutorul pe care i l-au dat. Astăzi poți găsi în librării două cărți scrise de copilul morarului Lörinczi, în care se vorbește despre rabotarea intensivă și folosirea cuțitului Nikiforov. In același timp, la atelierele „16 Februarie" din Cluj, aproape în fiecare secție se află mașini, aparate, care poartă pecetea inovațiilor șefului de sector de la controlul tehnic, Alexandru Lörinczi.

— Imi aduc aminte, spune acesta, ce bătaie de cap au avut cu mine la Cîmpia Turzii cînd am învățat și meseria de lăcătuș și pe cea de strungar. Prima îmi plăcea mai mult decît cealaltă. Nu-mi era la îndemînă să stau ceasuri la rînd lîngă strung. Ca lăcătuș poți face atîtea lucruri interesante. Pînă la urmă am fost 10 ani lăcătuș și 10 ani strungar.

Citind aceste rînduri, vă închipuiți desigur că l-am descoperit pe Lörinczi la atelierele din Cluj. Sînteți convins că mi-a vorbit despre el un tovarăș de muncă sau poate, cine știe, i-am văzut cărțile în vitrinele librăriilor. Am intrat, am cerut una din ele, am răsfoit-o și am vrut să-l cunosc pe autor.

Da de unde! Pe Lörinczi l-am întîlnit într-o expoziție. I-am descoperit numele sub două lucrări care primiseră premiul doi: vase pentru flori făcute din cămăși de obuze. O expoziție de artă populară în care artistul Lörinczi își dovedise măiestria; pentru că, după mulți ani, el a izbutit să-și procure singur nu numai patru vopsele pricăjite, ci tot ceea ce face trebuință unui pictor și unui sculptor. In după-amiezile și serile în care e obosit de calcule sau de repetatele încercări de a găsi un mecanism potrivit, inovatorul își găsește odihna în sculptură și pictură. Toată casa e plină de lucrările lui, care vădesc nu numai nivelul tehnic, dar și un suflet de artist.

— Intr-o bună zi am dus cîteva din ele la expoziție, — povestește el — voiam să-mi dau seama dacă într-adevăr nu pierd timpul degeaba. Fără îndoială că, chiar dacă nu le-ar fi plăcut, n-aș fi încetat în încercările mele. De mic copil am simțit înclinare și pentru pictură și pentru sculptură. Și-apoi, asta e firea mea, îmi place să migălesc totdeauna cîte ceva.

Chiar așa este. Tocmai de aceea se întîmplă de multe ori duminicile ca Luiza, soția lui, să-și piardă răbdarea. Numai că o auzi:

— Dar bine omule, nu crezi că-i timpul să ne așezăm și noi la masă? Cu calculele tale, cu pictura și sculptura ta, s-a făcut de patru... Hai odată, că aduc pînă la urmă mîncarea de cină!

— Ei, nu te mai necăji și tu. Parcă nu mă știi...

Sigur că-l știe, de aceea nici nu se necăjește. De multe ori, cînd nu-i el acasă, ia cîte un lucru făcut de mîinile lui și-l întoarce pe toate părțile.

...Sînt roadele unor mîini de aur. Și ale unui suflet la fel...

NOTE ȘI COMENTARII

Pentru sănătatea muncitorilor

Ați fost vreodată, înainte vreme, la uzina chimică „1 Mai"-Ferneziu? Vă amintiți cum arăta? Vizitați-o și astăzi. Veți rămîne profund impresionați de schimbările din uzină și, mai ales, de tot ceea ce s-a făcut pentru protejarea vieții și sănătății muncitorilor. Uzina, ca și alte întreprinderi moștenite de la capitaliști, purta pecetea condițiilor grele de muncă în care lucrau muncitorii. În anii din urmă, treptat, treptat, s-au schimbat multe în uzină. S-a mecanizat transportul de aglomerat de la secția prăjire-aglomerare. Cei care se bucură mai mult sînt, desigur, muncitorii de la transporturi, cărora li s-a ușurat considerabil munca. Altă lucrare: s-a ermetizat cabina de comandă a podului rulant pentru prevenirea intoxicațiilor de la instalația convertizorului nou; s-a îmbunătățit ventilația naturală la această instalație.

De la un an la altul, odată cu crearea unor condiții tot mai bune de muncă, se îmbunătățesc și condițiile de trai. A intrat în funcțiune noua cantină înzestrată cu instalații moderne pentru gătit. S-a amenajat un nou club, mult mai spațios. După terminarea lucrului, mulți muncitori vin aici să citească, să joace șah.

Statul nostru ia toate măsurile pentru ca sănătatea muncitorilor să fie apărată, pentru ca traiul lor să fie din ce în ce mai bun.

Așa era pe vremea capitaliștilor?

Cine răspunde?

In 1951 au sosit pe adresa întreprinderii piscicole Constanța, din import, 10 bucăți sonde Thompson, necesare pentru determinarea adîncimii apei. Ele au fost puse la dispoziția flotei pescărești de larg. Dovedindu-se nepractice au fost aruncate la magazie.

Iată-ne ajunși în 1957. După 6 ani, întreprinderea piscicolă Constanța se hotărăște, în fine, să dea disponibile ministerului cele 10 sonde cu pricina. Cum era de așteptat, după cîtva timp la întreprinderea piscicolă Constanța a sosit o adresă a Ministerului Industriei Bunurilor de Larg Consum, Departamentul Industriei Alimentare. Adresa spune:

„...Ținînd seama că pentru achiziționarea acestui utilaj s-a investit degeaba suma de 27.724 lei, vă rugăm ca în termen de 5 zile de la primirea prezentei să ne precizați:

— care este valoarea amortismentului plătit;
— cine a cerut importul, cine a aprobat, pentru ce anume și din ce fond...

— cum explicați întîrzierea mare care a intervenit în rezolvarea acestei probleme?

Conducerea întreprinderii piscicole Constanța a cerut declarații de la cei care au lucrat în întreprindere în 1951, a cercetat arhiva din anii trecuți, pentru a răspunde la cele trei întrebări. Nimeni nu știe nimic. Nu se știe cine a cerut sondele, nici cine a aprobat, nici de ce nu s-a sezisat această problemă pînă acum. Curios este faptul că nici ministerul nu știe cine a cerut, cine a aprobat importul sondelor și în ce scop anume, deși normal ar fi să cunoască primul această problemă.

Și acum, de vreme ce se recunoaște că banii au fost azvîrliți în vînt, am vrea să știm și noi: de răspuns cine răspunde?

De 25 de bani — odihnă

Zilele trecute, un bătrînel de vreo 70 de ani, cu pălăria într-o mînă și bastonul în alta, s-a așezat pe o bancă la umbra unui tei din parcul orașului Cluj. Era tare ostenit. Și-a scos tacticos batista să-și șteargă obrazul, cînd în fața lui apăru, cu o banderolă pe braț, controlorul.

— Taxa, vă rog...

Bătrînelul se alarmă:

— Ce taxă? Știam că pe bancă în parc poți sta fără nici un ban.

— Gratuit a fost pînă acum cîteva luni, răspunse politicos controlorul. Acum însă, fiecare trebuie să plătească 25 de bani. Parcul trebuie întreținut...

Și, binevoitor:

— Aceasta este dispoziția sfatului popular al orașului.

Așa a hotărît Comitetul executiv al Sfatului popular Cluj: de la pensionari la prichindei, toți cetățenii de ambele sexe vor fi impuși — pentru a avea dreptul de a-și trage răsuflarea pe o bancă în parc — cu suma de 25 bani. E destul o simplă socoteală ca să vezi că mai mulți bani vor merge la întreținerea controlorilor decît a parcului.

În alte orașe s-a renunțat de mult la acest sistem de strîngere a fondurilor pentru întreținerea parcurilor. Surprinde faptul că Sfatul popular al orașului Cluj n-a găsit altă soluție mai fericită care să permită cetățenilor să se odihnească în largul lor, fără a-și mai pune problema dacă au sau nu mărunțiș pentru controlorii sfatului popular.

GRANDIOASA MANIFESTAŢIE A TINERETULUI LUMII

S-au deschis primele seminarii internaţionale studenţeşti

MOSCOVA 31 (Agerpres). — TASS La 30 iulie s-au deschis primele seminarii internaţionale studenţeşti. Peste 500 de studenţi economişti, reprezentanţi a 40 de ţări, au luat parte la seminarul de economie care a avut loc în clădirea Universităţii de Stat „Lomonosov".

Participanţii la seminar au fost salutaţi călduros de vicepreşedintele Academiei de ştiinţe a U.R.S.S., profesorul Ostroviţianov. Prof. Maliavia (India), Lavrişcev, profesor la Institutul de Economie din Moscova, şi Robinson, profesor de economie politică la universitatea din Cambridge, au prezentat referate pe tema „Colaborarea economică şi rolul ei în dezvoltarea economiei naţionale a diferitelor ţări".

In clădirea Institutului unional de stat al cinematografiei şi la Casa Colhoznică a Culturii de pe teritoriul Expoziţiei agricole unionale s-au deschis de asemenea seminariile internaţionale ale studenţilor de la facultăţile de cinematografie şi agricole.

—o—

Cinstirea memoriei eroinei Zoia Kosmodemianskaia

MOSCOVA 31 (Agerpres).—TASS transmite:

La 30 iulie a avut loc dezvelirea unui monument ridicat în memoria eroinei Zoia Kosmodemianskaia căreia i s-a decernat post-mortem titlul de Eroină a Uniunii Sovietice pentru devotamentul şi eroismul manifestat în lupta de partizani împotriva cotropitorilor fascişti.

Monumentul a fost înălţat de tineretul din regiunea Moscova la intersecţia şoselei Minsk şi a drumului care duce spre satul Petrişevo — locul unde a pierit neînfricata comsomolistă. Delegaţi la Festivalul mondial al tineretului au venit să cinstească împreună cu tinerii moscoviţi memoria glorioasei fiice a poporului sovietic.

Fosta partizană Kutakova, care a luat cuvîntul la miting, a declarat: Dezvelind monumentul ridicat în memoria iubitei eroine a poporului nostru chiar în zilele festivalului mondial, tineretul sovietic declară încă odată „nu vrem război".

Nopţile Festivalului

MOSCOVA (prin telefon de la trimisul „Scînteii"). — E noapte. Orologiul Kremlinului a bătut ora 9. În jocul alb al reflectoarelor de peste drum, („peste drum" înseamnă de fapt peste o sută de metri...) brazii de sub ziduri par brumaţi. Străvechile ziduri sînt mult mai roşii decît vă puteţi închipui...

Azi, 31 iulie, a fost o zi foarte bogată. 300 de întîlniri între delegaţi, 10 întîlniri pe profesii, 5 spectacole de gală (Argentina, Polonia, Coreea, Siria, Iugoslavia), 10 de teatru, 50 de concerte şi concursuri muzicale, cavalcada circului.

Dar cine-i obosit? Cine se îndură să tragă perdelele? Vîrsta festivalului nu se poate (vai!) prelungi: 14 zile. 14 numai. Cel puţin să ne rămînă şi nopţile.

Nopţile festivalului...

Le vom uita oare vreodată?

La 9 noaptea, Piaţa Roşie este ultimul „salon" european al conversaţiei, şi cel mai mare. Mii de moscoviţi, 123 de limbi, halate albe, turbane negre, fesuri roşii, cîntecul plutind pe toate buzele, tot aşa de firesc ca însuşi aerul pe care-l tragi în piept.

— Ce eşti dumneata?

— Italian?

— Neamţ?

— A, francez!

— Eu sînt romin.

— Cum te cheamă?

Ştii totdeauna cu cine începi să te plimbi, nu ştii niciodată cu cine vei sfîrşi. La 7 seara eram cu învăţătorul italian Gabrieli Minardi, la 7 şi un sfert îl schimbasem pe un tînăr snob turc, cu pantaloni excesiv de înguşti, la 8 vorbeam despre patrie cu sudanezul Abdula Diarra, student la politehnica din Bucureşti, iar la 8 şi jumătate — într-un grup de chinezi — vorbeam mai departe, ascultam, vorbeam, ascultam...

Şi am alergat pe alte străzi, am strîns alte mîini, chemaţi de iureşul nopţii, contopiţi cu el, ameţiţi de verva cîntecelor şi de insistenţa irezistibilă a milioanelor de bijuterii sclipitoare de pe zidurile Moscovei.

La 8 şi 30 strîngeam mîna cîntăreţului american Dizzi Hillesi. Negru, ochi negri, sideful dinţilor dezvelit într-un zîmbet ce chiar zîmbea, nimic confecţionat, nimic din zîmbetul-rol pentru public.

O informaţie interesantă: mesagerii Statelor Unite aci sînt de 5 ori mai mulţi ca la Varşovia.

Opt cuvinte pe o filă de carnet: „Multe bucurii la festival. O bucurie: cîntecele romînilor".

La 8 şi 40 — ce neaşteptată întîlnire pe Leningradskaia!

O franţuzoaică de 20 de ani la braţul unui sovietic cărunt. Ea e studentă. El e şeful unei secţii a uzinei „Trud" din regiunea Gorki. Ea rîde, rîde şi vorbeşte mereu. El e puţin obosit, căci nu-i mult de cînd a coborît din avion.

...S-a întîmplat în Franţa.

Acum 15 ani, într-o noapte, ostaşul sovietic Mihail Poliskalov evada dintr-un lagăr fascist.

Casa soţilor Carault (sătucul La Mourière-Pienne) l-a ascuns cîteva zile. Oameni buni, surîsul unei fetiţe de 5 ani: Simona.

Poliskalov s-a dus în maquis. Soţii Carault nu l-au mai văzut niciodată...

Duminică, la serbarea deschiderii festivalului, „Komsomolskaia Pravda" publica următoarea scrisoare: „Mai trăieşti, prietene Mihail? Unde eşti? Vreau neapărat să te văd. Mama şi tata mi-au poruncit-o!". Semna Simona Carault, delegată franceză la festival.

Şi prietenul Mihail a venit într-un suflet cu avionul.

E ora 9 şi 30...

N-aţi obosit încă, prieteni?

Ştim: mai aveţi o mie de lucruri să vă spuneţi, mai sînt o mie de mîini ce n-au simţit pînă acum căldura mîinilor voastre, o mie de cîntece pe care vreţi să le învăţaţi...

Păcat că nu-i şi Georgi cu voi, şi Radina, şi Sisako Nagata...

...La ora asta pictorul tunisian Georgi şi soţia sa, Radina, îl adorm pe Cheny. Cheny are vreo 10 sau 15 zile. S-a născut în ajunul plecării la Moscova. Şi cum pe Georgi şi pe Radina îi chema arzător festivalul, Cheny e — azi — cel mai tînăr oaspete al lui.

Azi a fost scos la plimbare. Privea cu ochii mari şi nu pricepea nimic. Habar n-avea că toate întîmplările de afară sînt numai şi numai pentru ochii lui.

...La ora asta şi Sisako Nagata — 20 şi ceva de ani, kimono de un verde apos şi cu flori mari, roz, ca de ceai — stă pe un scaun alb, între pereţii albi ai institutului medical nr. 2, îngrijită de oameni în alb. Stă de ore şi ore aci. Şi vorbeşte, vorbeşte mereu. Ea a văzut Nagasaki! A simţit fulgerul arzîndu-i ochii! S-a trezit îngropată sub dărîmăturile casei. Au trecut 12 ani de atunci, dar nu s-a vindecat de urmările emanaţiilor ucigaşe. Sub porţelanul transparent al feţei se vede păienjenişul vinişoarelor trandafirii. Specialiştii îi făgăduiesc tămăduirea. Medicina sovietică stăpîneşte leacul.

Şi tinereţea, cîntecele, revărsarea mulţimii de oameni de dincolo de ferestre, din noapte, îi făgăduiesc că povestea ei nu se va mai repeta niciodată.

Nopţile festivalului...

Le vom uita oare vreodată lumina?

ILIE PURCARU

★

Întîlniri, vizite şi manifestări ale delegaţiei romîne

MOSCOVA (De la trimişii speciali Agerpres):

In cea de-a 4-a zi a Festivalului Mondial al Tineretului şi Studenţilor de la Moscova tinerii delegaţi au asistat la numeroase manifestări. In parcul „Sokolniki" delegaţia romînă a fost oaspetele delegaţiei sovietice. Întîlnirea care a durat peste 3 ore a fost o puternică manifestare a prieteniei care leagă tineretul Romîniei populare de tineretul marii Uniuni Sovietice eliberatoare. Un alt grup al delegaţiei romîne a fost oaspetele tinerilor coreeni. In cursul după amiezii delegaţia romînă a primit vizita unui grup de delegaţi din ţările arabe.

Astăzi în programul delegaţiei romîne nu figura nici un spectacol deoarece mulţi dintre artiştii romîni s-au prezentat în faţa juriilor concursurilor internaţionale. S-a întîmplat însă un lucru neprevăzut: delegaţii muncitorilor din raionul Krasnaia Presnia — cartier cu vechi tradiţii revoluţionare — au solicitat delegaţiei romîne să prezinte un spectacol anunţînd că toate pregătirile sînt făcute, că mii de locuitori doresc să-i cunoască pe artiştii romîni. Astfel seara, orchestra de instrumente populare condusă de Ionel Budişteanu şi ansamblul de dansuri populare U.T.M. au prezentat locuitorilor vechiului raion muncitoresc un program de muzică populară romînească.

Artiştii romîni sînt profund emoţionaţi de primirea ce le-o rezervă publicul moscovit. Marţi seara, după spectacolul din Piaţa Comunei, cei 20.000 de spectatori i-au aclamat îndelung şi au scandat „Spasibo vam, rumînî!".

Deşi nu se pot anticipa rezultatele concursurilor artistice, trebuie să arătăm aprecierea deosebit de favorabilă de care s-au bucurat numeroşi solişti, printre care baritonul Ladislau Konia, dansatorii Ion Cîmpeanu şi Iosif Bereţchi, care au prezentat dansuri naţionale şi care au entuziasmat publicul din sala de concurs şi pe membrii juriilor. Azi s-au prezentat în faţa juriilor Damian Luca — la nai, N. Albulescu — la xilofon, Guţi Edi — la oboi, ansamblul de dansuri Bucureşti, care a prezentat o suită de dansuri olteneşti etc.

★

In seara de 30 iulie solii tineretului din R. P. Romînă şi Luxemburg au fost oaspeţii tinerilor muncitori de la fabrica de lămpi electrice din Moscova.

Jocurile sportive de la MOSCOVA

■ Iolanda Balaş a cîştigat medalia de aur. ■ I. Wiesenmayer — nou recordman al R. P. Romîne la 400 m. plat

MOSCOVA (prin telefon). — Oraşul Festivalului este străbătut de multe torente, torente de oameni — localnici şi oaspeţi — care se îndreaptă spre diferite estrade, peţe, săli de concerte etc. Dar torentul cel mai mare — un torent uriaş — are direcţia parcul sportiv „Lujniki". Ieri, miercuri a fost un program mai bogat, întreceri mai dinamice, victorii scontate însă şi surprize.

Din cele şase probe atletice ale zilei, cinci au fost de alergări. Cealaltă — săritura în înălţime-femei. La aceste probe atletismul romînesc a fost reprezentat de Iolanda Balaş (la înălţime), Ion Wiesenmayer (400 m. plat), Florica Oţel şi Elisabeta Buda (800 m. plat serii). Seria succeselor—care sperăm să continue — a deschis-o Iolanda. Fosta noastră recordmană mondială a sărit 1,66 m., clasîndu-se pe locul întîi. E adevărat că acest rezultat nu este la nivelul performanţei ei anterioare, dar — victoria e victorie!

De zece ani recordul ţării noastre la 400 metri plat aparţinea maestrului emerit al sportului I. Moina. (47,8 sec.). Ei bine, ieri acest record a fost doborît. Noul recordman este excelentul nostru atlet Ion Wiesenmayer, care, participînd în finala probei de 400 metri, a înregistrat timpul de 47,7 sec. El s-a clasat al doilea, în urma cehoslovacului Jirasek (47,6 sec.).

Cei mai rapizi atleţi ai jocurilor sînt cunoscuţi: polonezul Fojk (10,5 sec. pe 100 m. plat) şi sovietica Krepkina (11,9 sec. pe aceeaşi distanţă).

Scrimerii noştri (echipa de floretă) au pierdut prima întîlnire din turneul final, cu echipa U.R.S.S. Cum s-a întîmplat? Explicaţiile nu sînt necesare— cel mai bun a învins. Totuşi nu este exclus ca oboseala din prima zi, cînd ai noştri au învins pe francezi şi polonezi, să fi avut o oarecare influenţă. In clasamentul final, floretiştii maghiari au ocupat locul întîi, urmaţi de cei sovietici. Romînii — pe locul trei. Floretistele romîne au fost învinse şi ele de redutabila echipă a R. P. Ungare, una din favoritele turneului, precum şi de echipa Uniunii Sovietice.

O veste din Iaroslavl. Meciul de fotbal Romînia-R. D. Germană s-a terminat la egalitate (2—2). Rezultatul poate fi considerat mulţumitor pentru noi. Echipa romînă, cu o formaţie tînără şi cu cîţiva jucători indisponibili, a avut în faţă un adversar puternic, prima garnitură de fotbal a ţării prietene.

Din nou veşti bune despre cei doi boxeri romîni de la categoria „muscă". Atît Mircea Dobrescu cît şi Puiu Nicolae au cîştigat şi meciurile susţinute ieri. C. Dumitrescu şi Ilie Dragnea au pierdut, iar M. Stoian, încă suferind, nu s-a prezentat în partida cu iugoslavul Jakovlevic.

La lupte, volei, tenis de masă, baschet, handbal, nataţie, tenis, sportivii noştri au obţinut victorii, continuîndu-şi drumul spre un loc cît mai bun în clasamentele finale.

Echipele de rugbi au început întrecerile. Prima victorie au înregistrat-o rugbiştii italieni: călătoria lor la Moscova — interzisă la început de autorităţile italiene — le-a fost aprobată. Astfel, acum interesantul turneu de rugbi are cinci formaţii cu mare renume: Franţa, Italia, Ţara Galilor, Cehoslovacia şi — aţi ghicit — Romînia.

Semnarea unei convenţii între R. P. Romînă şi U. R. S. S.

Miercuri s-a încheiat la Bucureşti o convenţie privitoare la regimul apelor de frontieră între R. P. Romînă şi U.R.S.S.

Convenţia a fost semnată de ing. I. Bernachi, preşedintele Comitetului de Stat al Apelor de pe lîngă Consiliul de Miniştri, ca împuternicit al guvernului romîn, şi E. A. Lişiţin, ca împuternicit al guvernului sovietic.

Convenţia prevede o strînsă colaborare cu privire la gospodărirea apelor de frontieră, precum şi lucrări de amenajare în folosul ambelor ţări.

(Agerpres)

—o—

Din fondul întreprinderii

SEBEŞ (coresp. „Scînteii"). — La fabrica de hîrtie „1 Mai"-Petreşti, fondul întreprinderii pe acest an se ridică la peste 400.000 lei. Din acest fond s-au alocat 102.952 lei, adică 25%, pentru premii şi ajutoare personale şi aproape 310.000 lei, pentru diferite acţiuni social-culturale.

Muncitorii au propus conducerii întreprinderii ca din fondul destinat pentru acţiuni sociale să se refacă acoperişul creşei, să se introducă instalaţii de apă potabilă la locurile de muncă, să se amenajeze dispensarul şi cantina etc.

—o—

Tragerea la sorţi a obligaţiunilor C. E. C.

La 31 iulie a.c. a avut loc în oraşul Constanţa tragerea la sorţi lunară a obligaţiunilor C.E.C. cu cîştiguri.

Obligaţiunea cu seria 05956 nr. 30 a ieşit cîştigătoare cu 50.000 lei.

Obligaţiunile cu seria 06327 nr. 01, seria 13130 nr. 50, seria 15811 nr. 27, seria 19841 nr. 27, au ieşit cîştigătoare cu cîte 25.000 lei.

S-au mai atribuit 10 cîştiguri a 10.000 lei, 50 a 5.000 lei şi 500 cîştiguri a 1.000 lei.

Valoarea totală a cîştigurilor atribuite a fost de 1.000.000 lei.

Obligaţiunile care n-au ieşit cîştigătoare participă din oficiu la următoarele trageri lunare.

In primele 10 zile ale fiecărei luni obligaţiunile C.E.C. se pot procura la valoarea lor nominală.

—o—

Informaţii

■ Miercuri dimineaţa a părăsit Capitala înapoindu-se în patrie delegaţia de arhitecţi din Uniunea Sovietică, condusă de arhitectul V. P. Mednik, şeful atelierului de proiectare tip din Institutul Moldiprogorseistroi din Chişinău, care ne-a vizitat ţara în cadrul acordului cultural încheiat între ţara noastră şi U.R.S.S.

■ La invitaţia Uniunii Societăţilor Tehnico-Ştiinţifice din R.P. Bulgaria, miercuri seara a părăsit Capitala plecînd spre Sofia un grup de specialişti din industria lemnului, membri ai Asociaţiei Ştiinţifice a Inginerilor şi Tehnicienilor din R. P. Romînă, care vor face schimburi de experienţă cu specialiştii bulgari din industria lemnului.

Delegaţia este condusă de ing. N. H. Ionescu, director general în Departamentul industriei lemnului din Ministerul Construcţiilor şi Materialelor de Construcţii.

■ La invitaţia Comitetului Naţional pentru Apărarea Păcii din R. P. Romînă, marţi seară a sosit în Capitală Thorbjörn Marthinsen, membru al Comitetului Naţional pentru Apărarea Păcii din Norvegia, împreună cu soţia, pentru a face o vizită în ţara noastră în cadrul vacanţelor păcii.

(Agerpres)

Poporul chinez vrea să trăiască în pace cu poporul japonez

PEKIN 31 (Agerpres). — China Nouă:

La 25 iulie în cursul primirii delegaţiei Uniunii radiodifuziunii civile japoneze în frunte cu Masuiasu Tadziri şi a corespondenţilor agenţiei Kiodo Tusin şi ai ziarului „Asahi", premierul Consiliului de stat al R. P. Chineze, Ciu En-lai, a discutat cu ei problema relaţiilor chino-japoneze.

Poporul chinez, a spus Ciu En-lai, vrea să trăiască în prietenie cu poporul japonez. **Prietenii japonezi pot vedea că poporul chinez este gata să uite treptat toate neplăcerile vechi şi pe baza prieteniei reciproce care a existat de-a lungul a aproximativ 2.000 de ani să dezvolte noi relaţii de prietenie.**

Ciu En-lai a arătat că în ultimii ani multe organizaţii chineze şi japoneze civile şi semioficiale au încheiat între ele multe acorduri şi în prezent numeroase dintre aceste acorduri se şi aplică. Deşi între China şi Japonia nu au fost încă stabilite relaţii normale şi, potrivit dreptului internaţional, mai există starea de război, aceasta nu împiedică dezvoltarea relaţiilor de prietenie între popoarele celor două ţări şi încheierea unor acorduri între organizaţii semioficiale. **Aşadar, a spus el, în vederea unei şi mai mari dezvoltări a relaţiilor dintre cele două ţări trebuie să începem prin a stabili relaţii strînse între popoare şi a încheia acorduri corespunzătoare; atunci, în ultima instanţă, ne va rămîne doar să încetăm pe cale diplomatică starea de război.**

Se poate spune, a arătat în continuare Ciu En-lai, că această metodă **a noastră reprezintă un exemplu nou în istoria relaţiilor internaţionale.** Noi promovăm diplomaţia populară cu un sentiment de bucurie şi speranţă. Considerăm această diplomaţie ca o parte componentă a diplomaţiei noastre în ansamblu.

Aceste păreri ale mele, a continuat Ciu En-lai, au găsit ecou în rîndul multor prieteni japonezi. Ţin priveşte însă guvernul japonez, trebuie să facem o analiză concretă. Fostul prim-ministru Sigheru Iosida urăşte China şi nici vorbă nu poate fi ca el să dorească prietenia. Foştii prim-miniştri Iţiro Hatoyama şi Tandzan Isibasi au fost însă însufleţiţi de această dorinţă. După cum arată faptele, cabinetul Nobusuke Kişi a făcut dimpotrivă un pas înapoi, în comparaţie cu cabinetele Hatoyama şi Tandzan Isibasi.

După cum a anunţat la 4 iunie ziarul „Asahi", în Taivan Nobusuke Kişi i-a spus lui Cian Kai-şi: „Dacă China continentală ar putea fi reocupată, ar fi după părerea mea foarte bine". **Aceasta constituie o manifestare faţişă de ostilitate faţă de poporul chinez de 600.000.000.**

Premierul Ciu En-lai a respins declaraţia calomnioasă pe care a făcut-o Nobusuke Kişi în cursul vizitei sale în S.U.A. După cum a anunţat din Denver agenţia Associated Press, la 4 iulie Kişi a spus corespondenţilor americani că „comuniştii chinezi încearcă să pătrundă în întreaga Asie". Astăzi, a spus Ciu En-lai, Japonia se află sub controlul S.U.A. şi vizita lui Nobusuke Kişi în S.U.A. este de înţeles. Noi nu sîntem împotriva prieteniei Japoniei cu S.U.A. Vrem însă ca toate ţările să aibă una faţă de alta atitudine prietenoasă şi nu duşmănoasă. **Chestiunea este însă că în S.U.A., Nobusuke Kişi a căutat să intre în graţiile stăpînului său american calomniind noua Chină.**

Multe fapte dovedesc că vrem să trăim în pace cu toate ţările Asiei, a spus Ciu En-lai. Preşedintele Mao Tze-dun şi cu mine am arătat în cadrul convorbirii cu delegaţia partidului socialist din Japonia că este destul ca Japonia să denunţe pactul japono-american de securitate, iar Statele Unite să lichideze bazele lor militare din Japonia şi să-şi retragă trupele din această ţară ca Japonia să poată obţine independenţă deplină, pentru ca prevederile din Tratatul de prietenie, alianţă şi asistenţă mutuală dintre China şi Uniunea Sovietică îndreptate împotriva reînvierii militarismului japonez şi a folosirii acestuia de către alţii să fie revizuite.

Premierul CIU EN-LAI despre problemele relaţiilor dintre cele două ţări

In continuare, referindu-se la declaraţia făcută de Nobusuke Kişi în cursul vizitei sale în India, menită să semene discordie în relaţiile dintre China şi India, şi pe care Ciu En-lai a calificat-o drept „cît se poate de ridicolă", premierul R. P. Chineze a spus că India sprijină eforturile noii Chine de a fi repusă în locul ce i se cuvine de drept în O.N.U. India consideră China un stat prieten demn de încredere. Nobusuke Kişi a încercat însă să instige India la înrăutăţirea relaţiilor indo-chineze. Acesta este un act foarte ostil.

Partidul socialist din Japonia — a spus Ciu En-lai — procedează altfel decît primul ministru japonez. El se pronunţă pentru recunoaşterea Chinei şi împotriva complotului acelora care vor să existe două Chine.

Comerţul între China şi Japonia, a declarat în continuare Ciu En-lai, se dezvoltă tot mai mult. Ne gîndim chiar să încheiem contracte comerciale pe termen lung cu părţile interesate din Japonia.

Guvernul Nobusuke Kişi nu sprijină însă al treilea acord comercial japono-chinez care prevede crearea reciprocă de reprezentanţe comerciale neoficiale.

Sprijinim apelul de pace al poporului japonez, a spus premierul Ciu En-lai. Aceasta arată că poporul chinez are cele mai bune intenţii. Guvernul japonez însă a îngrădit prin condiţii nerezonabile activitatea delegaţiei reprezentanţilor poporului chinez la conferinţa internaţională pentru interzicerea armelor atomică şi cu hidrogen şi pentru dezarmare.

Referindu-se la aşa-zisa problemă a cetăţenilor japonezi „dispăruţi fără urmă", ridicată de guvernul japonez, premierul Ciu En-lai a arătat că aceasta este un act neaşteptat şi neamical. Problema emigranţilor japonezi am rezolvat-o şi o rezolvăm. In conformitate cu uzanţele internaţionale aceste probleme pot fi rezolvate după restabilirea relaţiilor diplomatice. **Dar, în ciuda acestor uzanţe internaţionale şi în ciuda stării de război care există între China şi Japonia, noi le rezolvăm cu ajutorul a trei organizaţii japoneze şi a Societăţii Chineze de Cruce Roşie.** Din cei aproximativ 35.000 de japonezi care au locuit în China, cu ajutorul Societăţii Chineze de Cruce Roşie, peste 29.000 de persoane, în afară de cei peste 1.500 de foşti militari japonezi, care au comis diferite delicte, şi de criminali de război, s-au şi întors în Japonia. In septembrie a. c. vor fi puşi în libertate alţi opt criminali de război care îşi vor ispăşi pedeapsa sau vor fi puşi în libertate înainte de termen din motive de bătrîneţe şi boală.

In încheiere premierul Ciu En-lai a spus că **faptele de mai sus ne conving că primul ministru Nobusuke Kişi provoacă în mod deliberat neplăceri Chinei, seamănă discordie în relaţiile dintre ţările Asiei şi China şi calomniind China caută să cîştige simpatia S.U.A. pentru a obţine de la această ţară ajutor pentru reînarmare şi reînvierea militarismului japonez.** Dorim ca Japonia să se elibereze de sub controlul S.U.A. şi să stabilească relaţii normale cu China. Acţiunile primului ministru Nobusuke Kişi sînt diametral opuse aspiraţiilor noastre. In acelaşi timp, **sîntem convinşi că poporul japonez doreşte prietenia între China şi Japonia.**

La aniversarea Armatei Populare de Eliberare a Chinei

Telegrama adresată de K. E. VOROŞILOV, N. A. BULGANIN şi N. S. HRUŞCIOV lui MAO ŢZE-DUN, LIU ŞAO-ŢI şi CIU EN-LAI

MOSCOVA 31 (Agerpres). — TASS transmite următoarea telegramă adresată la 31 iulie a.c. de tovarăşii K. E. Voroşilov, N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov tovarăşilor Mao Ţze-dun, preşedintele Republicii Populare Chineze, preşedintele Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez, Liu Şao-ţi, preşedintele Comitetului permanent al Adunării reprezentanţilor populari din întreaga Chină, şi Ciu En-lai, premierul Consiliului de stat al Republicii Populare Chineze.

Dragi tovarăşi!

Permiteţi-ne să vă felicităm pe dv. şi în persoana dv. poporul chinez-frate, cu prilejul celei de-a 30-a aniversări a Armatei populare chineze de eliberare. In decurs de 30 de ani armata populară de eliberare a trecut prin focul luptelor revoluţionare biruind pe numeroşii duşmani ai poporului chinez şi cucerind pentru ţara sa libertatea şi independenţa. Datorită grijii permanente a Partidului Comunist Chinez, armata populară de eliberare s-a transformat din detaşamente de răsculaţi într-o armată de prim rang, cu care se mîndreşte pe drept cuvînt întregul popor chinez.

In prezent puternica armată populară de eliberare, înzestrată cu tehnica modernă, dispunînd de toate genurile moderne de trupe, stă ferm de strajă libertăţii şi independenţei Chinei, cuceririlor socialiste ale poporului chinez, păcii şi securităţii din Extremul Orient.

Urăm soldaţilor, ofiţerilor şi generalilor armatei populare chineze de eliberare şi marelui popor chinez noi succese în construirea societăţii socialiste şi în apărarea păcii.

★ ★

G. K. Jukov, ministrul Apărării al U.R.S.S., mareşal al Uniunii Sovietice, a adresat o telegramă de felicitare lui Pîn-De-huai, ministrul Apărării al R. P. Chineze, mareşal al R. P. Chineze.

La a 30-a aniversare a Armatei Populare de Eliberare a Chinei

Cu 30 de ani în urmă — în ziua de 1 august 1927 — în focul insurecţiei pornite de fiii poporului chinez împotriva gomindaniştilor reacţionari, care deveniseră slugi ale imperialismului, s-a născut eroica Armată Populară de Eliberare a Chinei.

Poporul chinez a numit armata sa Armată Populară de Eliberare, pentru că ea este sînge din sîngele lui, carne din carnea lui, pentru că ea n-a avut şi nu are alte ţeluri decît libertatea, independenţa şi fericirea patriei sale.

Crescută şi călită de Partidul Comunist Chinez, Armata Populară de Eliberare s-a acoperit de glorie nepieritoare în luptele duse timp de decenii împotriva forţelor reacţionare gomindaniste, iar apoi, timp de opt ani, împotriva ocupanţilor japonezi. In lupte crîncene, care au durat patru ani, Armata Populară de Eliberare a înfrînt armatele reacţiunii gomindaniste, sprijinite din plin de către imperialiştii americani. Curajul, forţa morală şi capacitatea de luptă a voluntarilor chinezi, alături de Armata Populară Coreeană, au stăvilit agresiunea împotriva R.P.D. Coreene, şi i-au silit pe agresori să încheie armistiţiu. Astăzi, alături de forţele armate ale tuturor ţărilor socialiste, Armata Populară de Eliberare a Chinei, călită, puternică, înzestrată cu armament modern, stă de strajă păcii în Extremul Orient şi în lumea întreagă.

Din rîndurile Armatei Populare de Eliberare Chineze au ieşit luptători ale căror fapte de vitejie au intrat în legendă.

Publicăm mai jos portretul unui astfel de erou al Armatei Populare de Eliberare a Chinei:

Eroul Huan Tzi-guan

— Du-te, Huan, du-te fiul meu şi apără fericirea noastră.

Bătrîna mamă i-a prins în piept o floare gingaşă de cumaş, l-a îmbrăţişat şi cu ochii înlăcrimaţi a petrecut vreme îndelungată detaşamentul de voluntari ce se îndepărta pe potecuţa satului desenată ca pe o delicată acuarelă.

„Apără fericirea noastră". Cuvintele îi reveneau în minte cu rezonanţe de mîngîiere şi, în acelaşi timp, de poruncă. Din această fericire care trebuia apărată, Huan Tzi-guan, mama şi frăţiorul său, împreună cu întreaga ţărănime săracă din satul lor gustaseră abia în 1949, anul cînd Armata Populară de Eliberare a Chinei i-a alungat pe ciankaişişti din provincia Sîciuan. Pînă atunci Huan slugărise de la vîrsta de şapte ani la un moşier. Pînă atunci, Huan nu cunoscuse hodina, n-avusese parte de mîncare pe săturatelea. Şi iată că, la numai un an după eliberare, cînd viaţa nouă se deschisese în faţa lui ca o uriaşă floare de lotus în razele dimineţii, trupele intervenţioniştilor americani, pornite să cotropească Coreea-soră, s-au apropiat de rîul Ialutzian şi au început să bombardeze partea de nord-est a Chinei. Scopul lor era limpede: să pună din nou pe picioare în China vechea şandrama a orînduirii feudale; să agaţe din nou jugul de grumazul poporului chinez. Pentru o clipă în închipuirea lui Huan a reînviat imaginea moşierului: Ha, ha, credeai că mi-ai scăpat, Huan? Iată, prietenii mei americani mi te-au dat din nou în stăpînire..." Tresărind ca dintr-un vis urît, Huan n-a mai stat pe gînduri: a cerut să fie înscris în rîndurile voluntarilor. Avea abia douăzeci de ani...

★

Pînă nu de mult Huan Tzi-guan era unul dintre cele cîteva sute de milioane; se asemuia cu un val în imensitatea oceanului. Apoi, dintr-odată numele său a ţîşnit ca flacăra unui obuz. Era în toamna anului 1952. Voluntarul Huan se obişnuise cu greutăţile războiului. Conştiinţa că luptă pentru eliberarea poporului frate coreean, pentru apărarea graniţelor patriei sale, îi dădea puteri, îl maturiza din punct de vedere politic. Fusese numit agent de legătură pe lîngă statul major al batalionului. Transmitea ordinele comandantului, transporta muniţii mergînd tîrîş sute de metri sub focul aruncătoarelor de mine şi al artileriei inamice, dădea ajutor tovarăşilor răniţi. Şi tot pe front Huan a trăit una dintre cele mai minunate zile din viaţa sa: primirea în rîndurile Uniunii Noi Democrate a Tineretului din China, în prezent Uniunea Comunistă a Tineretului.

Uneori, în scurtele răgazuri, cînd liniştea cobora asupra nopţii ca o pasăre obosită, Huan privind cerul spuză de stele se gîndea la eroii Tui Tian-go, Mao Tu, Siu Sin-ven pe care-i cunoscuse şi de ale căror fapte de arme aflase cu prilejul unui miting ţinut în cadrul unităţii, se gîndea la neînfricatul erou sovietic Alexandr Matrosov, despre a cărui faptă aflase tot pe front, din film. Oare inima lui va fi presimţit că el, Huan Tzi-guan, se va ridica, nu peste multă vreme, la înălţimea acestor eroi?

...Era în toamna lui 1952, în cea de-a 6-a zi de contraofensivă a intervenţioniştilor în nordul raionului Kîmhva. Batalionul lui Huan primise ordinul să contraatace cota 597,9. Sprijinit de focul artileriei, batalionul a respins pe inamic continuînd să înainteze. Deodată drumul le-a fost stăvilit de o cazemată duşmană din care focul mitralierelor revărsa lavă ucigătoare peste ostaşi. Să mergi mai departe fără a distruge cuibul vrăjmaş era cu neputinţă. Insă grupurile de pionieri trimise spre cazemată fuseseră răpuse rînd pe rînd. Pentru o clipă îngrijorarea a cuprins pe comandanţi şi pe ostaşi. Mai era un ceas de lumină, iar ordinul suna clar: „Cota va fi ocupată înainte de căderea întunericului". Şi atunci Huan a ieşit din rînduri şi, cu voce rugătoare, aproape de copil, a cerut comandantului să-i dea voie să meargă să înlăture pe duşmani din drum. I s-au dat doi oameni şi grupul, cţărîndu-se pe stînci, a pornit spre cazemată. La scurtă vreme primul, apoi cel de-al doilea ostaş au căzut — seceraţi de gloanţe. Mai erau treizeci de metri pînă la ţintă şi Huan, cu mîinile rănite, a alunecat de pe stîncă. Indeplinirea misiunii depinde acum numai de el. A început din nou chinuitorul urcuş. Iată-l ajuns la cîţiva paşi. S-a ridicat să arunce grenada şi, în aceeaşi clipă, o ploaie de gloanţe i-a pătruns în trup. Cu puterile aproape sfîrşite, s-a rezemat de stîncă. Mîna dreaptă în care ţinea grenada îi atîrna fără vlagă. Cu eforturi supraomeneşti a trecut-o în cealaltă mînă şi a asvîrlit-o. Un fum negru s-a ridicat din cazemată, iar mitralierele au amuţit. Pe Huan Tzi-guan l-a năpădit o negură adîncă, adîncă; s-a prăbuşit. Dar, în scurtă vreme, tînărul a auzit din nou, ca prin vis tăcănitul ucigaş. Cazemata fiind distrusă numai în parte, dintr-o ambrazură două mitraliere trăgeau rafale peste rafale. Venindu-şi în fire, cu un suprem efort de voinţă, Huan s-a ridicat. Peste o clipă ostaşii batalionului au văzut cu uimire cum tovarăşul lor pe care-l credeau mort se aruncă dintr-un salt asupra ambrazurei, astupînd gurile mitralierelor cu trupul său.

Numai aşa cota a putut fi cucerită în faptul serii.

Pentru vitejia sa, lui Huan Tzi-guan poporul recunoscător i-a atribuit, post-mortem, titlul de erou.

...Şi abia împlinise douăzeci de ani cînd bătrîna sa mamă, la despărţire, îi spusese: „Du-te, Huan, du-te fiul meu şi apără fericirea noastră..."

GHEORGHE VLAD

În clişeu: o subunitate a Armatei Populare de Eliberare Chineze la exerciţii de debarcare din helicopter.

ULTIMELE ŞTIRI * ULTIMELE ŞTIRI * ULTIMELE ŞTIRI * ULTIMELE ŞTIRI * ULTIMELE ŞTIRI * ULTIMELE ŞTIRI

DE PESTE HOTARE

256 savanţi englezi s-au raliat apelului colegilor lor americani

LONDRA 31 (Agerpres). — 256 de savanţi britanici s-au asociat apelului savanţilor americani în favoarea încetării experienţelor cu bombe atomice şi cu hidrogen. Printre savanţii britanici se află 17 membri ai Societăţii Regale, dintre care doi sînt laureaţi ai Premiului Nobel.

—o—

Un mare succes al P. C. Indonezian în alegerile din Surabaya

DJAKARTA 31 (Agerpres). — Partidul Comunist Indonezian a obţinut un mare succes în alegerile regionale din Java orientală. Potrivit datelor oficiale, partidul comunist a obţinut majoritatea absolută a voturilor la Surabaya, capitala provinciei şi cel de-al doilea oraş indonezian ca importanţă, întrunind 150.000 voturi faţă de 125.000 în alegerile generale din 1955. Partidul Nahdatul Ulama a obţinut 61.000 voturi, partidul naţional 37.000 voturi şi partidul Maşumi 16.000 voturi.

—o—

D-na Roosevelt va pleca în U.R.S.S.

NEW YORK. — După cum transmite agenţia Reuter, d-na Franklin Delano Roosevelt, soţia fostului preşedinte al S.U.A., a declarat că i s-a acordat viza de intrare în U.R.S.S. Ea speră că plece în U.R.S.S. la sfîrşitul lunii August. D-na Roosevelt a încercat să plece şi în China, dar Departamentul de Stat a refuzat să acorde autorizaţii, atît ei cît şi unor ziarişti americani.

Sub semnul coexistenţei paşnice

O REAFIRMARE A DORINŢEI U. R. S. S. ŞI AFGANISTANULUI DE A CONTRIBUI LA CONSOLIDAREA PĂCII ÎN LUME

Comunicatul comun cu privire la vizita suveranului afgan în U. R. S. S.

MOSCOVA 31 (Agerpres). — TASS transmite comunicatul comun sovieto-afgan în care se spune printre altele:

La invitaţia excelenţei sale K. E. Voroşilov, preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., la 17 iulie 1957 (25 saratana 1336) majestatea sa Muhammed Zahir Şah, regele Afganistanului, a făcut o vizită de prietenie în U.R.S.S.

In cursul acestei vizite de prietenie, majestatea sa regele Afganistanului a avut la Moscova întîlniri şi convorbiri cu excelenţa sa K. E. Voroşilov şi cu alţi conducători ai guvernului Uniunii Sovietice.

Majestatea sa regele Afganistanului a făcut precizări în legătură cu politica de neutralitate a Afganistanului, al cărei izvor îl constituie dragostea de pace şi dorinţa de a-şi dezvolta ţara.

Părţile au fost cu totul de acord că consolidarea prieteniei între toate popoarele şi naţiunile lumii constituie baza păcii în întreaga lume.

Excelenţa sa preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. şi majestatea sa regele Afganistanului au reafirmat necesitatea colaborării internaţionale continue şi a ajutorului reciproc între popoarele şi naţiunile lumii.

Ei au reafirmat că principiul coexistenţei paşnice a popoarelor lumii corespunde principiilor şi spiritului Cartei Organizaţiei Naţiunilor Unite.

Ei şi-au exprimat dorinţa ca omenirea să-şi consacre toate posibilităţile sale materiale şi morale lichidării îngrijorării care există în lume din cauza încordării în relaţiile internaţionale şi a existenţei armelor de exterminare în masă.

Ei au declarat că năzuiesc să folosească toate mijloacele ştiinţifice şi tehnice în scopuri paşnice în vederea asigurării unor condiţii de viaţă materiale şi spirituale mai bune, fericite pentru popoarele lumii.

Avînd în vedere rezultatele pozitive ale politicii de prietenie şi bună vecinătate dusă întotdeauna de Uniunea Sovietică şi Afganistan, părţile şi-au reafirmat dorinţa de a continua relaţiile de prietenie şi au declarat că doresc dezvoltarea şi consolidarea continuă a acestor relaţii, ceea ce contribuie la pace, securitate şi la dezvoltarea colaborării internaţionale şi a ajutorului reciproc.

Majestatea sa regele Afganistanului a invitat pe excelenţa sa preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. să facă o vizită de prietenie în Afganistan.

Această invitaţie prietenească a fost acceptată.

Excelenţa sa A. A. Gromiko, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., a fost invitat de ministrul Afacerilor Externe al Afganistanului să însoţească pe preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. în vizita sa în Afganistan.

Comunicatul este semnat de preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., K. E. Voroşilov, şi de regele Afganistanului, Muhammed Zahir Şah.

★

În iulie 1957 a avut loc la Moscova un schimb de păreri între Alteţa sa Sardar Muhammed Naim, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri şi ministru al Afacerilor Externe al Afganistanului, şi A. A. Gromîko, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., în probleme care interesează cele două părţi.

Mergînd în întîmpinarea dorinţei guvernului regal afgan, guvernul sovietic a acceptat să acorde Afganistanului ajutor material şi tehnic dezinteresat şi nelegat de nici un fel de condiţii politice sau de altă natură în efectuarea cercetărilor geologice pentru prospectarea petrolului în regiunile nordice ale Afganistanului.

Guvernul sovietic a acceptat de asemenea să acorde Afganistanului ajutor în pregătirea cadrelor tehnice naţionale necesare dezvoltării economice a Afganistanului.

În cursul tratativelor s-a căzut în principiu de acord să se încheie un tratat între guvernele U.R.S.S. şi Afganistanului privitor la regimul frontierei de stat sovieto-afgane.

Cele două părţi au căzut de asemenea de acord să colaboreze în scopul folosirii apelor de frontieră dintre U.R.S.S. şi Afganistan.

Dedesubturile călătoriei lui Dulles la Londra

LONDRA 31 (Agerpres). — După cum rezultă din ştirile şi comentariile presei occidentale, sosirea lui Dulles la Londra are drept scop să creeze impresia că guvernul american va face noi propuneri importante, menite să pună capăt impasului în care se află lucrările subcomitetului datorită refuzului puterilor occidentale de a admite încetarea necondiţionată a experienţelor atomice

Judecînd însă după declaraţiile făcute de Dulles la sosirea sa la Londra, precum şi după surse bine informate citate de agenţia France Presse, Statele Unite intenţionează să pună în centrul discuţiilor cunoscutul plan al „cerului deschis" şi crearea unor zone de inspecţie aeriană.

Această chestiune nu este însă nici nouă şi nici importantă. Uniunea Sovietică, deşi a acceptat inspecţia aeriană pentru a veni în întîmpinarea puterilor occidentale, a insistat în permanenţă asupra faptului că o asemenea inspecţie aeriană nu înseamnă nimic fără un acord real în problemele substanţiale ale dezarmării atît în ce priveşte armele atomice cît şi cele convenţionale. Or, în această privinţă nu există nici o indicaţie că Statele Unite vor face vreo nouă propunere substanţială; dimpotrivă, totul arată că Dulles încearcă să impună planul său de inspecţie aeriană şi să învinovăţească Uniunea Sovietică pentru cazul cînd nu s-ar ajunge la un acord.

Caracterul prea puţin constructiv al planului american privitor la zonele de inspecţie aeriană rezultă destul de limpede din propunerile pe care Dulles, potrivit agenţiei France Presse, le va supune subcomitetului. Aceste propuneri prevăd crearea unei zone de inspecţie aeriană în Arctica, în timp ce zona Europei centrale ar rămîne descoperită. Aceasta „din consideraţie pentru cancelarul Adenauer".

Azi se întruneşte Subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare

LONDRA 31 (Agerpres). — Din sursă britanică se anunţă că miercuri după-amiază secretarul Departamentului de Stat al S.U.A., Dulles, şi delegaţii occidentali la conferinţa pentru dezarmare şi-au continuat convorbirile.

Joi la ora 10, va avea loc o nouă întrunire la care va participa probabil şi ministrul Afacerilor Externe al Franţei, Pineau.

Joi după-amiază subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare va ţine şedinţa care a fost amînată în două rînduri pentru ca Dulles să se consulte cu delegaţii occidentali.

Delegatul S.U.A. în subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare, Stassen, a oferit miercuri la ambasada S.U.A. un dejun la care au participat şefii delegaţiilor Uniunii Sovietice, Marii Britanii, Franţei şi Canadei, precum şi secretarul Departamentului de Stat al S.U.A., Dulles, şi ministrul Afacerilor Externe al Angliei, Selwyn Lloyd.

Solii artei româneşti contribuie la stringerea legăturilor între popoare

PARIS 31 (Agerpres). — Corespondenţă specială:

Sîmbătă şi duminică au continuat la Quimpère, în Franţa, manifestaţiile artistice din cadrul festivităţilor cunoscute sub denumirea de „Fêtes de Cornouailles". Ministrul de Interne al Franţei, Gilbert Jules, ambasadorii Marii Britanii, Belgiei şi R. F. Germane şi alţi membri ai corpului diplomatic, peste 20 de deputaţi în Adunarea Naţională Franceză, precum şi un public care depăşea 30.000 de persoane, au aplaudat îndelung spectacolul de gală dat de Ansamblul de dansuri al Sfatului popular al Capitalei R. P. Romîne. Trebuie subliniat că acesta este numărul cel mai mare de spectatori pe care l-a avut o formaţie artistică românească în Occident.

Pe străzile din Quimpère, unde alături de drapelele celorlalte ţări participante flutură şi drapelul R. P. Romîne, a avut loc duminică dimineaţă o paradă a grupurilor folclorice deschisă de formaţia românească. Peste 150.000 de persoane au primit cu ovaţii şi strigăte de „Vive la Roumanie", „Vive l'amitié franco-roumaine" defilarea artiştilor români.

La banchetul oferit în cinstea participanţilor la „Serbările din Cornouailles", ministrul Gilbert Jules a rostit o cuvîntare în care a arătat, printre altele, satisfacţia sa faţă de participarea artiştilor romîni la această festivitate, subliniind că asemenea contacte contribuie în mod esenţial la stringerea legăturilor de prietenie şi de înţelegere reciprocă între popoare. La sfîrşitul banchetului ministrul de Interne al Franţei, Gilbert Jules, s-a întreţinut prieteneşte cu conducerea ansamblului felicitînd-o pentru rezultatele obţinute.

La spectacolul din seara de duminică au participat un număr de peste 200 grupuri folclorice cu un total care depăşeşte 5.000 membri. Pentru programul fiecăruia dintre aceste grupuri s-au acordat cîte opt minute. *Faţă de entuziasmul publicului ansamblul Sfatului popular al Capitalei a fost singurul căruia organizatorii i-au acordat o jumătate de oră.* Cu toate acestea, multă vreme după ce artiştii romîni părăsiseră scena şi alt grup folcloric îi luase locul, publicul încă mai scanda „Les roumains!", „Les roumains!".

Spectacolul a fost transmis la posturile de radio şi televiziune din Franţa, Anglia, Germania occidentală, Elveţia şi Spania. Numeroşi operatori de filme, printre care şi un reprezentant al postului de televiziune „Columbia Broadcasting System" din New York au înregistrat pe peliculă întregul program dat de Ansamblul de dansuri al Sfatului popular al Capitalei.

Puternice reacţii negative la declaraţia puterilor occidentale şi R. F. G. în problema germană

- **Critici ascuţite exprimate de opinia publică vest-germană.**
- **Nemulţumiri profunde în ţările vest-europene.**
- **Derută la Bonn.**

BONN 31 (Agerpres). — Partidele de opoziţie din Germania occidentală îşi exprimă nemulţumirea faţă de aşa-zisa „declaraţie de la Berlin" a celor trei puteri occidentale şi a guvernului R. F. Germane în problema germană.

Meyer, preşedintele partidului liber-democrat, a declarat redacţiei Buletinului de Presă „Freie Demokratische Korrespondenz" următoarele: „Declaraţia de la Berlin arată într-un mod ingrozitor pe ce bază slabă se întemeiază politica guvernului de la Bonn în problema germană. Dacă „declaraţia de la Berlin" are vreun ţel acesta nu este reunificarea Germaniei, ci participarea întregii Germanii la N.A.T.O.". Rezolvarea problemei germane nu poate fi abordată în „acest mod", a spus Meyer.

Comentînd „declaraţia de la Berlin" Buletinul de Presă al partidului social democrat din Germania „Sozial-Demokratischer Pressedienst" subliniază că „nimeni afară de Uniunea creştin-democrată (partidul lui Adenauer) şi organele de presă ale acestuia nu iau în serios declaraţia de la Berlin".

Numeroase ziare vest-germane sprijină părerile exprimate de liderii partidelor de opoziţie. Astfel marele cotidian burghez „Die Welt" subliniază: „Am văzut doar în decursul ultimilor ani că nu putem obţine reunificarea în cadrul pactului Atlantic. Dealtfel, la drept vorbind, din punctul lor de vedere ruşii au dreptate să nu admită o asemenea soluţionare a problemei germane. In consecinţă trebuie căutat un drum nou accesibil atît Apusului cît şi Răsăritului. Pînă cînd guvernul nostru nu va înţelege acest lucru şansele de reunificare vor rămîne speranţe deşarte".

In Anglia cunoscutul ziarist Sefton Delmer scrie în ziarul londonez „Daily Mirror": „De ce să dăm apă la moară cancelarului Adenauer, acest profitor al războiului rece, declarîndu-ne de acord cu o teză pe care însăşi opoziţia din Germania occidentală o respinge şi pe care ruşii nu o pot accepta? Aceasta este profund greşit".

După cum rezultă din comentariile buletinului de presă al partidului social-democrat, ecourile negative care sosesc de peste hotare au provocat derută în rîndurile cercurilor conducătoare din R.F.G. Ministerul Afacerilor Externe al R.F.G., scrie buletinul, a întrebat în grabă ambasadele R.F.G. dintr-o serie de ţări „dacă nu se pot procura ecouri mai pozitive din străinătate la această declaraţie".

O declaraţie a preşedintelui Eisenhower

WASHINGTON 31 (Agerpres). — La obişnuita conferinţă de presă de la Casa Albă, corespondenţii au cerut preşedintelui Eisenhower să explice contradicţia vădită între recenta sa declaraţie că ar vrea ca toate ţările să renunţe la arma atomică, şi declaraţia făcută ulterior de secretarul de stat, Dulles, că aceasta ar fi „nepractic". După cum anunţă corespondentul agenţiei Associated Press, Eisenhower a răspuns că şi-a „exprimat speranţa că în viitor va fi cîndva posibil să se interzică toate tipurile de arme nucleare". Preşedintele a susţinut însă că în prezent această posibilitate este „foarte limitată".

Aprecieri elogioase în presa greacă la adresa maestrului C. Silvestri

ATENA 31 (Agerpres). — Corespondenţă specială.

Ziarele care au apărut la Atena în ziua de 31 iulie publică cronici elogioase despre concertul simfonic al orchestrei filarmonice greceşti dirijate de Constantin Silvestri, artist al poporului din R. P. Română.

Criticul muzical M. Dunia semnează în ziarul „Kathimerini" o cronică în care apreciază stilul degajat de dirijare al lui Silvestri şi trece în revistă valoroasa interpretare dată de artistul român fiecărei piese prezentate în concert.

Sub titlul „Şeful de orchestră român C. Silvestri la Teatrul „Odeon Irodu Atticu", ziarul „Le Messager d'Athènes" publică o cronică în care C. Silvestri este apreciat drept „un mare şef de orchestră, precis în atacuri, larg în dezvoltările dramatice şi cu un ritm liric pe care ţine să-l imprime fără greş întregii orchestre".

In ziua de 30 iulie, I. Drînceanu, ambasadorul R. P. Romîne la Atena, a oferit un cocktail cu prilejul vizitei făcute în Grecia de maestrul C. Silvestri.

La cocktail au participat deputaţi ai parlamentului grec, şefi ai misiunilor diplomatice acreditaţi la Atena, muzicieni, critici de artă, ziarişti.

—o—

Scurte ştiri

SUCCESELE ECONOMIEI INDIENE. A fost îndeplinit primul plan cincinal. Venitul naţional a crescut cu 17,5 la sută. Producţia de utilaj capital a crescut cu aproximativ 70 la sută. Producţia industrială a crescut cu 38 la sută.

COLABORAREA SOVIETO-INDIANĂ. In India va fi ridicată o uzină construcţioare de maşini pentru industria carboniferă, cu sprijin financiar şi tehnic sovietic, din fondurile creditului pe termen lung în sumă de 600.000.000 rupii, acordat Indiei de U.R.S.S. Restul creditului va fi folosit pentru construirea unei uzini de maşini grele. (INDIAN EXPRESS).

TRATATIVE ALBANEZO-IUGOSLAVE. Ele au avut loc la Tirana. S-a căzut de acord asupra măririi cu 20% la sută a schimbului de mărfuri, în comparaţie cu prevederile protocolului din ianuarie 1957 (AGERPRES).

IN PARLAMENTUL ITALIAN. Camera deputaţilor a adoptat cu 311 voturi contra 144 tratatul pieţei comune şi Euratomului. Împotriva tratatului au votat deputaţii comunişti; deputaţii socialişti s-au abţinut de la vot, iar deputaţii celorlalte partide au votat pentru ratificarea acestui tratat. (FRANCE PRESSE).

O POLITICA FARA PERSPECTIVE. Guvernul american continuă să aplice embargoul asupra comerţului cu ţările socialiste, în ciuda eşecurilor repetate pe care le-a suferit această politică. La 30 iulie autorităţile americane au impus restricţii de export şi import societăţilor „Treitel Company Limited" din Londra şi „Murwal Inc." din New York pentru că au exportat în R. P. Ungară o cantitate de 300 tone de plăci de cositor. Societatea londoneză a fost pusă „sub observaţie" pe termen de un an de zile în timp ce societăţii newyorkeze i s-au revocat toate licenţele de export acordate. (AGERPRES).

LUPTELE DIN ALGERIA. La sud de localitatea Use-le-Duc a avut loc o ciocnire între o unitate franceză de artilerie şi un detaşament de răsculaţi. Din ambele părţi se semnalează morţi şi răniţi. In cursul luptei care a avut loc în regiunea Bougie au fost ucişi 42 de algerieni, iar alţi cinci au fost răniţi. Pierderile francezilor nu au fost comunicate. M. Bruguier, P. Bron şi L. Maffarasso, avocaţi la Curtea de Casaţie din Paris, au trimis o telegramă şefului guvernului francez în care cer asigurarea securităţii secretarilor Partidului Comunist din Algeria, Paul Caballero şi André Moine, care au fost arestaţi zilele acestea.

DESCOPERIRI ARHEOLOGICE în apropierea oraşului Novi Pazar din Serbia. In urma unor săpături efectuate sub fundaţiile unei biserici, arheologii iugoslavi au descoperit aproximativ 1.000 de obiecte şi podoabe de mare valoare ştiinţifică şi artistică. Comoara arheologică, avînd o vechime de peste 2.500 ani, va contribui la elucidarea unor probleme privind istoria ilirilor şi relaţiile acestora cu vecinii lor din sud. (AGERPRES).

TEROARE RASISTA IN S.U.A. Luna seara s-au produs noi incidente rasiale la Chicago unde poliţia a trebuit să împrăştie 1.000 de huligani albi care au atacat cu pietre automobile conduse de negri. (AGERPRES)

CANICULE IN ORIENT. In ultimele 24 de ore s-a înregistrat la Damasc (Siria) o temperatură de 45 grade la umbră. La Ankara (Turcia) s-au înregistrat 69 grade la soare. (AGERPRES).

EVENIMENTELE DIN OMAN

Anglia se pregăteşte pentru extinderea acţiunilor represive

CAIRO 31 (Agerpres). — Anglia continuă intervenţia armată împotriva răsculaţilor din Oman. După ce timp de cîteva zile avioane engleze au distrus oraşele Nizwa şi Brika prin rachete şi tirul tunurilor de bord, la Londra s-a anunţat că au fost elaborate planuri pentru „izolarea forţelor imamului din Oman". **Agenţia United Press anunţă din sursă britanică că bombardamentele aviaţiei engleze constituie doar „o activitate pregătitoare" care — potrivit experţilor militari — „va mai continua".**

Abia după aceea, declară aceste cercuri, trupele sultanului din Maskat, înarmate şi conduse de ofiţeri britanici, vor interveni pe cale terestră. In ciuda bombardamentelor nemiloase, englezii recunosc că **„rebelii continuă să fie activi şi sînt înarmaţi cu arme moderne, unele chiar de provenienţă engleză". Acest armament englez provine dintr-un convoi britanic care a fost capturat de răsculaţi.** Agenţia United Press relatează că în vederea operaţiilor pe care le pregătesc britanicii s-a instituit o cenzură foarte severă asupra ştirilor provenind din Oman. Cu toate acestea, la cartierul general britanic din oaza Buraimi, s-a aflat că două companii de trupe scoţiene s-au alăturat trupelor sultanului din Maskat şi sînt gata să intervină împotriva răsculaţilor.

★

CAIRO 31 (Agerpres). — Postul de radio Cairo anunţă că reprezentanţii ţărilor arabe la O.N.U. (Egipt, Siria, Arabia Saudită, Sudanul, Irakul, Maroc, Tunisia) se consultă în privinţa redactării unui mesaj de protest ce urmează a fi adresat Consiliului de Securitate în legătură cu agresiunea britanică împotriva Omanului.

O nouă victimă la Hiroşima

Agenţia Kyodo informează că la 30 iulie a încetat din viaţă la spitalul din Hiroşima o nouă victimă a bombardamentului atomic efectuat asupra oraşului în 1945. In luna ianuarie victima, în vîrstă de 54 ani, a căpătat primele simptome ale bolii datorită radiaţiilor atomice. Aceasta este a 15-a persoană decedată în acest an în urma bombardamentului atomic.

DIN GREUTĂŢILE ECONOMICE ALE ŢĂRILOR OCCIDENTALE

CORESPONDENŢĂ DIN FRANŢA

Inele ale unui singur lanţ

Războiul din Algeria → scumpirea vieţii → intensificarea mişcării greviste

GEORGES SORIA
Corespondentul „Scinteii" la Paris

Noul „program de austeritate" adoptat de guvern, care a intrat în vigoare la 30 iulie, prevede sporirea preţurilor la alimente, articole de îmbrăcăminte, de menaj, aparate de radio şi un alt număr ridicat de produse de larg consum. Totodată se majorează taxele şi impozitele indirecte plătite de consumator. Au fost reduse în acelaşi timp cheltuielile în scopuri sociale. Cercurile conducătoare încearcă să rezolve criza din economia franceză — despre care ministrul de Finanţe a declarat în urmă cu cîteva zile că „se află într-o situaţie extrem de gravă" — aruncînd povara acestei crize pe spinarea oamenilor muncii.

După cum recunoaşte şi ziarul de dreapta „L'Aurore", în joc este „însăşi existenţa zilnică a francezilor".

Împotriva acestei înrăutăţiri a nivelului de trai, un număr considerabil de muncitori se găsesc în prezent în grevă pe întreg cuprinsul Franţei. Greva funcţionarilor de bancă, începută în prima decadă a lunii iulie, a grupat — numai ea singură — aproape 90.000 funcţionari. Limitată la început la băncile particulare, ea a antrenat apoi personalul băncilor naţionalizate şi chiar pe acela al Băncii Franţei.

La rîndul lor, funcţionarii de la societăţile de asigurări, de la Electricitate, de la vămi şi din alte sectoare ale serviciilor publice au intrat în acţiune pentru a obţine sporirea salariilor. Pînă şi personalul penitenciarelor, pe care guvernul se străduieşte să-l menţină docil, a intrat în grevă la 15 iulie.

In alte sectoare se desfăşoară de asemenea mişcări importante, în special în rîndul metalurgiştilor şi textiliştilor.

Aceste mişcări revendicative exprimă voinţa salariaţilor de a frînge rezistenţa pe care o opun guvernul şi patronatul sporirii salariilor, care au rămas mult în urmă faţă de creşterea preţurilor. Voinţa salariaţilor a fost ilustrată în special prin atitudinea funcţionarilor de bancă. Cu toată prezenţa a numeroase forţe de represiune plasate în faţa intrării băncilor, cu scopul de a sparge rezistenţa greviştilor, masa greviştilor, aparţinînd celor trei organizaţii sindicale, nu s-a lăsat dezbinată. Obiectivele greviştilor au un asemenea ecou în rîndurile opiniei publice încît însăşi Adunarea Naţională s-a ocupat de această chestiune, cerînd guvernului printr-un vot unanim (546 contra zero), să pună capăt fără întîrziere acestui conflict, prin discutarea contractului colectiv al instituţiilor bancare. In cursul dezbaterii parlamentare, ministrul de finanţe, Felix Gaillard, a cerut deputaţilor „să nu se amestece în aceste chestiuni complicate, deoarece ele nu sînt de competenţa Adunării". A doua zi chiar şi unele ziare patronale, ca de pildă „Les Echos", l-au criticat pe Gaillard pentru limbajul său agresiv şi l-au sfătuit să pună capăt grevei. Reflectînd punctul de vedere al anumitor patroni, pe care unitatea mişcării revendicative i-a pus pe gînduri, „Les Echos" a scris aceste rînduri foarte semnificative: „Atenţie, domnule ministru, greva bancară poate să fie un focar de contaminare. Agitaţia devine acum periculoasă pentru alte sectoare".

Greva din sectorul băncilor a atras în luptă zeci de mii de oameni ai muncii, dintre care majoritatea participau pentru prima oară în viaţa lor la o mişcare de această natură. Actuala mişcare grevistă este o puternică dovadă a nemulţumirii generale care domneşte la ora actuală în Franţa.

Politica generală a guvernului Bourgès-Maunoury, ca o reluare şi o agravare a aceleia dusă de predecesorul său Guy Mollet, în special în ce priveşte implicaţiile financiare ale războiului din Algeria, riscă să aducă în scurtă vreme ţara la haos economic şi financiar. Inflaţia n-a fost niciodată atît de ameninţătoare. Avansurile de bani aprobate Ministerului de Finanţe din rezervele visteriei statului au adus aceste rezerve aproape de epuizare. Pentru a face faţă plăţilor, fiscul procedează acum la urcarea în ritm accelerat a impozitelor. Ziarele încep să vorbească despre iminenta devalorizare a francului, pe care unii o apreciază la 30% din valoarea actuală a monedei.

Iluziile pe care propaganda guvernului s-a străduit să le creeze în ultimele luni, cu privire la un anumit avînt economic, se prăbuşesc acum una cîte una. Muncitorii constată că eforturile care le-au fost cerute pentru a participa la creşterea producţiei servesc fie la creşterea beneficiilor patronilor, fie la alimentarea sub formă de impozite a visteriei statului, care cheltuieşte aproape două miliarde de franci pe zi pentru războiul din Algeria. Participarea muncitorilor la lupta revendicativă constituie, în aceste condiţii, o dovadă a faptului că ei sînt conştienţi de consecinţele orientării generale a politicii guvernului în legătură cu nivelul de trai şi o formă de protest împotriva războiului colonial.

In cercurile cele mai diferite este îmbrăţişată ideea că o altă politică decît aceea practicată pînă acum este nu numai de dorit, ci chiar necesară, şi că pentru a se ajunge la aceasta trebuie o orientare hotărîtă — aşa cum cere de multă vreme Partidul Comunist Francez — către o pace negociată în Algeria, către reducerea masivă a creditelor militare şi către o politică fiscală care să lovească pe bogătaşi şi pe profitorii de război.

Realizarea revendicărilor privitoare la salarii, a păcii în Algeria şi a unei politici de progres social: acestea sînt — după cum reiese din desfăşurarea actualei mişcări greviste — cele trei chei ale situaţiei ce s-a creat în Franţa în acest miez al verii 1957.

Scrisoare din Londra

Spectrul inflaţiei în Anglia

GORDON SCHÄFFER

În East Ham (unul din cartierele sărace ale Londrei, în care locuieşte populaţia muncitoare cu venituri modeste N. R.), am observat într-una din serile trecute o coadă lungă de bărbaţi şi femei neliniştiţi, care aşteptau să ceară deputatului lor sfaturi în legătură cu noua lege a chiriilor. Astfel de scene pot fi văzute de cîtva timp în întreaga Anglie. Nu numai membrii parlamentului, ci şi membrii consiliilor comunale, precum şi sediile organizaţiilor foştilor soldaţi, ale asociaţiilor de pensionari în vîrstă, birourile de statistică organizate de marile cotidiane sînt pur şi simplu asaltate cu astfel de cereri. În multe regiuni, toate familiile de pe aceeaşi stradă au primit înştiinţarea că li se va ridica chiria. Zeci de mii de oameni sînt ameninţaţi să fie daţi afară din casă pentru că nu pot plăti aceste majorări.

Grupul pe care l-am observat în East Ham discuta cu aprindere despre posibilitatea unei „greve a chiriilor". Lucrul nu e de mirare. Starea de spirit a populaţiei este din ce în ce mai explozivă din pricina creşterii neîncetate a costului vieţii. Într-una din zilele trecute am calculat preţurile pentru hrană şi alte necesităţi de prim ordin pentru o familie — medie. Din 1950 şi pînă acum majorările au fost de 30—40%. Hrana şi chiria joacă rolul primordial în bugetul gospodinei şi noile majorări ale preţurilor vor duce milioane de familii aproape de linia sărăciei. În aceste condiţii, apropiata intrare în vigoare a majorării chiriilor sporeşte şi mai mult nemulţumirea maselor. Politica guvernului, care constă în a menţine salariile „înghetate", în timp ce preţurile diferitelor taxe şi tarife cresc, devine pe zi ce trece mai nepopulară şi mai de nesuţinut.

Numeroase sindicate s-au angajat în lupta hotărîtă pentru a obţine mărirea salariilor. Spre deosebire de trecut, această luptă se desfăşoară cu o remarcabilă combativitate şi cu o conştiinţă de clasă în continuă creştere. Un exemplu recent l-a dat greva celor 100.000 de salariaţi din transporturile provinciale care a fost însoţită, la Londra, de o grevă a muncitorilor din piaţa Covent Garden, piaţa centrală a metropolei.

Greva s-a caracterizat în special prin dîrzenia de care au dat dovadă muncitorii. Cele mai multe dintre numeroasele încercări de spargere a grevei făcute de patroni au eşuat datorită tocmai acestei dîrzenii. Spărgătorii de grevă au fost izgoniţi în numeroase locuri de grevişti, în urma unor incidente violente, pe care mai multe ziare burgheze le-au definit ca „străine de tradiţia sindicală engleză". Într-adevăr, străine de comportarea nehotărîtă şi capitulardă pe care liderii sindicali de dreapta au impus-o multă vreme în mişcarea sindicală din Anglia!

Problemele legate de inflaţia crescîndă şi de cererile tot mai hotărîte cu privire la urcarea salariilor au devenit atît de presante încît, săptămîna trecută, au ajuns şi în discuţia Camerei Comunelor. Punînd în acţiune majoritatea de care dispune, guvernul conservator a reuşit să obţină încă odată un vot de aprobare a politicii sale. Dar gravitatea situaţiei în care se găseşte economia ţării a reieşit atît din faptul că pînă şi 6 deputaţi conservatori s-au abţinut de la vot, cît şi din conţinutul ascuţit al criticilor adresate politicii economice a guvernului de către opoziţia laburistă.

Trebuie spus însă, că nici unul din vorbitori, fie laburişti, conservatori sau liberali, nu a arătat că principala cauză a inflaţiei, care se manifestă cu tot mai multă putere în Anglia, o constituie cheltuielile militare uriaşe, a căror povară neproductivă apasă tot mai greu asupra economiei ţării. *Or, cîtă vreme nu sînt scoase la iveală adevăratele cauze ale dificultăţilor economice şi nu se iau măsuri pentru suprimarea sau reducerea lor, o uşurare cît de cît vizibilă a greutăţilor ivite în viaţa poporului englez nu poate fi obţinută.*

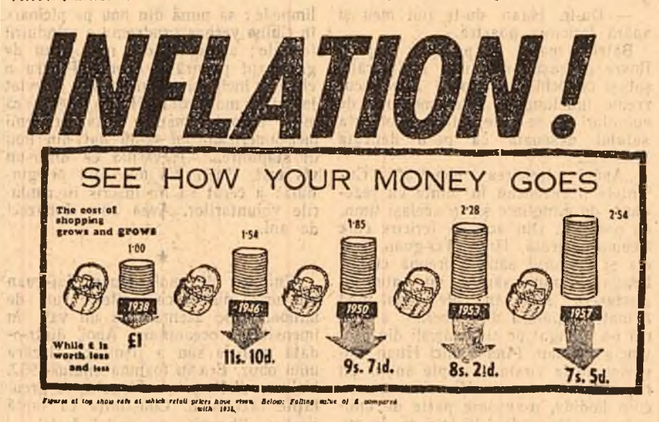

Ziarul londonez „Daily Herald" a publicat acest grafic pe care l-a însoţit cu următoarea explicaţie: (Sus) — Iată situaţia banilor voştri. Preţul cumpărăturilor creşte şi creşte... (Jos) ...In timp ce lira sterlină valorează tot mai puţin şi mai puţin.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel. 7.60.10, 7.60.20. 7.60.40. 7.61.00. Abonamentele se fac la oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".